

PROJEKT LIGJ¹**PËR PARANDALIMIN DHE MBROJTJEN NDAJ DHUNËS NDAJ GRAVE DHE
DHUNËS NË FAMILJE**

Në mbështetje të neneve 18 pika 1 dhe 2, 53 pika 2, 54, 81 pika 1 të Kushtetutës, me propozim të Këshillit të Ministrave

**KUVENDI
I REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË****VENDOSI:****Kreu I****DISPOZITA TË PËRGJITHSHME****Neni 1
Qëllimi**

(Përafruar me nenin 7 dhe 12 të Konventës së Stambollit; përafruar me nenin 1 të Direktivës)

Ky ligj ka për qëllim:

- 1.Parandalimin, reduktimin dhe mbrojtjen nga të gjitha format e dhunës ndaj grave dhe dhunës në familje në veprimtarinë publike, private, përfshirë dhunën në mjedisin digjital;
2. Sigurimin e mbrojtjes së menjëhershme ndaj dhunës ndaj grave dhe dhunës në familje, përmes mjeteve ligjore, civile dhe administrative, masave të tjera të nevojshme dhe politikave të integruara dhe gjithëpërfshirëse, me në qendër viktimën, duke i kushtuar vëmendje të veçantë grupeve të cnueshme.

¹ Përafruar plotësisht me:

1. Direktivën e (BE-së) nr.1385/2024, e Parlamentit Evropian dhe e Këshillit, datë 14 maj 2024, “Për luftën kundër dhunës ndaj grave dhe dhunës në familje”
2. Konventën e Këshillit të Evropës, “Për parandalimin dhe luftën kundër dhunës ndaj grave dhe dhunës në familje”
3. Konventën e Organizatës së Kombeve të Bashkuara “Për eliminimin e të gjitha formave të diskriminimit ndaj grave”,
4. Konventën nr. 190 “Mbi dhunën dhe ngacmimin në botën e punës” të Organizatës Ndërkombëtare të Punës. (për tu vlerësuar)

Neni 2 Objekti

(Përafruar me nenin 7 të Konventës së Stambollit)

Ky ligj synon:

1. Parandalimin, mbrojtjen, mbështetjen dhe rehabilitimin e viktimave, nëpërmjet krijimit të një rrjeti të koordinuar institucionesh përgjegjëse në nivel qendror dhe vendor si dhe organizatave të shoqërisë civile, me qasje të integruar duke patur në qendër viktimën.
2. Forcimin e sistemit gjyqësor për marrjen e masave të menjëhershme të mbrojtjes ndaj dhunës ndaj grave dhe dhunës në familje;
3. Garantimin për viktimat e dhunës ndaj grave dhe dhunës në familje të aksesit të shpejtë, falas dhe të thjeshtuar në mjetet juridike pranë gjykatave ose organeve të tjera përgjegjëse sipas këtij ligji.

Neni 3 Fusha e zbatimit

1. Dispozitat e këtij ligji e shtrijnë efektin e tyre në të gjitha mjediset e veprimtarisë publike dhe private përfshirë ato të ndërmjetësuar nga teknologjia, me kujdesin e duhur në mjedisin e familjes dhe pa kufizim në të gjitha mjediset e cenueshme nga dhuna.
2. Dispozitat e këtij ligji zbatohen për të gjitha viktimat e dhunës ndaj grave dhe dhunës në familje, në proceset administrative dhe civile, duke përfshirë edhe:
 - a) viktimat e dhunës të veprave penale të parashikuara në Kodin Penal;
 - b) viktimat e dhunës në kohë paqeje, në situata konflikti të armatosur dhe në situata emergjente.

Neni 4 Parimet e përgjithshme

(Përafruar me nenet 1, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 16, 17, 18, 19, 20, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36 Direktiva e BE)

(Përafruar me nenet 1, 4/3, 5, 6, 7, 11, 12/5, 14, 15, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 28, 31, 33, 34, 36, 39, 45, 50, 51 Konventa e Stambollit)

1. Parimi i qasjes me në qendër viktimën përfshin dhënien përparësi të: respektimit të dinjitetit, të drejtave, sigurisë, mbrojtjes, mirëqenies, pjesëmarrjes aktive të viktimës në vendimmarrje, duke siguruar mbështetje me informacionin e duhur dhe pa paragjykime dhe duke shmangur viktimizimin dytësor.
2. Parimi i respektimi të konfidencialitetit dhe privatësisë së viktimës garanton, që të dhënat sensitive të viktimave të dhunës sipas këtij ligji, të familjarëve të tyre, dhe fëmijëve si dhe çdo përpunim i tyre për qëllime ligjore dhe statistike gëzon mbrojtje sipas legjislacionit në fuqi.
3. Parimi i mos-justifikimit të dhunës ndaj grave dhe dhunës në familje në të gjitha nivelet e ndërhyrjes dhe komunikimit publik me qëllim që asnjë traditë, zakon, fe, kulturë, normë shoqërore të mos përdoret për të justifikuar aktet e dhunës.

4. Parimi i aksesit në drejtësi dhe shërbime përfshin të drejtën e aksesit në drejtësi dhe përfitimit të shërbimeve falas, të aksesueshme lehtësisht pavarësisht nga vendndodhja dhe pengesat, shërbimeve të shpejta, në gjuhë të qartë e të kuptueshme të përshtatura sipas nevojave të posaçme për personat me aftësi të kufizuara, përfshirë strehim emergjent 24/7 dhe ndihmë psiko-sociale.
5. Parimi i ndalimit të ndërmjetësimit në çështjet e dhunës ndaj grave dhe dhunës në familje synon ndalimin e ndërmjetësimit apo pajtimit me detyrim, për rastet që përfshijnë dhunë ndaj grave, përfshirë dhunën në familje.

KREU II PËRKUFIZIME DHE FORMAT E DHUNËS

(Përafruar me Konventën së Stambollit (Nenet 3, 33–40)

Neni 5 Përkufizimet

*(Përafruar me nenin, 2/a, 2/b; 2/c ; 2/d 2/g, 2/h , 3, 14, 15, 16, 42 të Direktivës së BE
Përafruar me nenin 3/a, 3/d, 66, Konventa e Stambollit)*

1. Në këtë ligj, termat e mëposhtëm kanë kuptimin sipas këtij neni.

- a) “Dhunë” është çdo veprim ose mosveprim i një personi ndaj një personi tjetër, përfshirë dhunën digjitale, që sjell si pasojë cenim të integritetit fizik, moral, psikologjik, seksual, social, ekonomik.
- b) “Dhunë ndaj grave” është çdo akt dhune i drejtuar kundër një gruaje ose vajze për shkak se është grua ose vajzë, që ndikon në mënyrë disproporcionale te gratë ose vajzat, dhe është një formë diskriminimi kundër grave, që sjell ose ka gjasa të sjellë dëme ose vuajtje fizike, seksuale, psikologjike ose ekonomike, përfshirë kërcënimet për veprime të tilla, shtrëngimin ose privimin arbitrar të lirisë, pavarësisht nëse ndodhin në jetën publike, private përfshirë dhunën e lehtësuara nga teknologjia;
- c) “Dhunë në familje” është çdo akt dhune, i përcaktuar sipas pikës 1, të këtij neni, ushtruar ndërmjet pjesëtarëve të familjes, të përcaktuar në nenin 13 pika 2 të këtij ligji, që ndodh brenda ose jashtë njësish së banimit, mes pjesëtarëve që janë ose kanë qenë në marrëdhënie familjare për shkaqe natyrore ose juridike sipas përcaktimeve të këtij ligji, dhe pavarësisht nga fakti nëse dhunuesi ndan ose ka ndarë të njëjtën banesë me viktimën.
- ç) “Dhunues”, është personi ndaj të cilit, sipas këtij ligji, është paraqitur përpara organeve përgjegjëse një ankesë, padi ose është person i dyshuar.
- d) “Fëmijë” është çdo person nën moshën 18 vjeç.
- dh) “Person në varësi” është fëmija i viktimës ose çdo person tjetër, përveç autorit ose të dyshuarit, që jeton në të njëjtën banesë me viktimën dhe për të cilin viktimë ofron kujdes dhe mbështetje;
- e) “Njësi banimi” është banesa ose çdo mjedis i përdorur dhe i përshtatur si i tillë, pavarësisht nëse është në pronësi ose në përdorim të familjes.
- ë) “Marrëdhënie intime” është marrëdhënia ndërpersonale që përfshin, intimitet fizik dhe/ose seksual, dhe/ose emocional.
- f) “Viktimë” është çdo person mbi të cilin është ushtruar një nga format e dhunës sipas përcaktimit në pikën 1 të këtij neni, pavarësisht nga gjinia, përfshirë fëmijët dëshmitarë;

- g) “Provë elektronike ose digjitale” është $\frac{1}{4}$ do provë e nxjerrë nga të dhënat e mbajtura ose të prodhuara nga çdo pajisje, funksionimi i së cilës varet nga një program softuerik ose të dhëna të ruajtura ose të transmetuara përmes një sistemi kompjuterik ose rrjeti dhe që plotëson kriteret e integritetit, autenticitetit, besueshmërisë dhe ndërlidhshmërisë, sipas akteve ligjore në fuqi.
- gj) “Urdhër mbrojtjeje” është urdhri i lëshuar me vendim gjykate, ku parashikohen masat mbrojtëse për viktimën, fëmijët dhe sipas rastit, masa për rehabilitimin e dhunuesit.
- h) “Urdhër i menjëhershëm mbrojtjeje” është urdhri i lëshuar përkohësisht me vendim gjykate, i vlefshëm deri në lëshimin e urdhrin të mbrojtjes me vendim gjykate.
- i) “Urdhri për masat paraprake të mbrojtjes së menjëhershme” është urdhri i arsyetuar dhe i lëshuar nga organet përgjegjëse për trajtimin e rasteve të dhunës pranë Policisë së Shteti dhe përmban masat e menjëhershme për ndalimin e dhunës, deri në marrjen e vendimit nga gjykata.
- j) “Autoritet përgjegjës” është çdo autoritet, përfshirë subjektet private, që kryen detyra të caktuar, sipas përcaktimeve në këtë ligj në lidhje me dhunën ndaj grave dhe dhunën në familje.
- k) “Autoriteti kryesor përgjegjës” është ministria që ka në fushën e veprimtarisë çështjet e barazisë gjinore dhe çështjet sociale.
- l) “Mekanizmi i Koordinuar i Referimit të rasteve të dhunës ndaj grave dhe dhunës në familje” (më poshtë MKR) është rrjeti i organizuar i institucioneve përgjegjëse në nivel vendor për parandalimin, mbrojtjen, mbështetjen me shërbime dhe rehabilitimin e viktimave të dhunës ndaj grave dhe dhunës në familje.
- ll) “Përndjekja” është ndjekja e përsëritur dhe e padëshiruar që shkakton frikë për sigurinë e viktimës.
2. Termat e përdorura dhe të përkufizuara në legjislacionin në fuqi për mbrojtjen nga diskriminimi, për barazinë gjinore, për të drejtat dhe mbrojtjen e fëmijëve dhe për mbrojtjen e të dhënave personale, kanë të njëjtin kuptim si në këtë ligj.

Neni 6

Dhuna fizike

1. Dhunë fizike është çdo akt i qëllimshëm që shkakton ose synon të shkaktojë dhimbje, plagosje, dëmtim trupor apo cënim të integritetit fizik të një personi, pavarësisht nëse ka lënë pasojë të dukshme apo të menjëhershme.
2. Dhuna fizike përfshin çdo formë goditjeje, goditje me sende, djegie, plagosje, dëmtim me mjete apo metoda të tjera që cenojnë shëndetin fizik ose integritetin trupor të viktimës.

Neni 7

Dhuna psikologjike

1. Dhunë psikologjike është çdo veprim ose mosveprim i qëllimshëm që synon ose ka si pasojë dëmtimin e integritetit psikologjik, emocional ose të vetëvlerësimit të një personi, duke krijuar gjendje frike, pasigurie, cënim të dinjitetit, varësie ose ndjenjë inferioriteti përmes frikësimit, kërcënimit, fyerjes, denigrit, poshtërimit, izolimit, kontrollit, manipulimit, mohimit të informacionit apo të drejtës për të marrë vendime.
2. Dhuna psikologjike përfshin, por pa u kufizuar:
 - a) përndjekjen ose;
 - b) Shtrëngimin apo pengimin për të filluar ose vazhduar bashkëjetesën ose martesën përfshi martesën dhe bashkëjetesën në moshë të hershme pa pëlqimin e lirë dhe të

informuar, përmes përdorimit të dhunës, presionit ekonomik, presionit psikologjik, kërcënimit, shantazhit, mashtrimit dhe çdo forme tjetër detyrimi që cënon lirinë e vendimmarrjes.

Neni 8 **Dhuna ekonomike**

Dhunë ekonomike është çdo akt i qëllimshëm që synon ose ka si pasojë kufizimin, kontrollin ose mohimin e aksesit të një personi në burimet ekonomike, financiare, pasurore, së tij duke përfshirë ndalimin e përdorimit të të ardhurave, pasurisë, pronës, kufizimin e të drejtës për të punuar, për të patur të ardhura apo për të administruar pasurinë ose mjete për të siguruar jetesën e pavarur me qëllim ushtrimin e kontrollit, varësisë ose dominimit mbi viktimën.

Neni 9 **Dhuna dhe ngacmimi seksual**

1. Dhunë seksuale është çdo akt seksual i kryer pa pëlqimin e lirë, të vetëdijshëm dhe të informuar të viktimës, pavarësisht forcës, tolerimit të sjelljes apo rezistencës së saj.
2. Ngacmimi seksual është çdo sjellje e padëshiruar me natyrë seksuale, fizike, verbale ose joverbale, që synon ose ka efektin e cenimit të dinjitetit të një personi, krijimit të një mjedisi frikësues, armiqësor, poshtërues, degradues ose fytes, në çdo kontekst shoqëror, profesional apo institucional.
3. Ngacmim seksual në punë është çdo sjellje e padëshiruar, që ndodh në mjedisin e punës (fizik ose digjital) ose të lidhura me punën pavarësisht mjedisit dhe ka për qëllim ose efekt të cënojë dinjitetin e personit apo të krijojë një atmosferë frikësuese, armiqësore, nënçmuese, poshtëruese ose fyese. Sjellja mund të jetë verbale, joverbale, fizike ose digjitale pa u kufizuar përmes mesazheve, e-maileve, imazheve, videove, ose komente seksiste në rrjete sociale.

Neni 10 **Dhuna e lehtësuar nga teknologjia**

1. Dhunë e lehtësuar nga teknologjia është çdo veprim, mosveprim ose sjellje që kryhet, ndihmohet, rëndohet ose përforcohet përmes teknologjive të informacionit dhe komunikimit, rrjeteve sociale, aplikacioneve, pajisjeve elektronike apo mjeteve të tjera digjitale, pa pëlqimin e personit dhe që shkakton ose ka gjasë të shkaktojë dëm fizik, seksual, psikologjik, social ose që shkakton ndjesinë e frikës, turp, poshtërimit, pasigurisë, cenimit të dinjitetit.
2. Dhuna e lehtësuar nga teknologjia përfshin por pa u kufizuar:
 - a) Përdorimin e gjuhës së urrejtjes digjitale që përfshin përmbajtje të shpërndara publikisht ose privatisht, që nxisin, promovojnë, justifikojnë ose legjitimojnë dhunën, urrejtjen apo diskriminimin dhe përfshin, kërcënime për kryerjen e veprave penale; përshkrime degraduese të personit ose viktimës si objekte seksuale; shpërndarjen e të dhënave personale me synim nxitjen e dhunës ose dëmit psikologjik;
 - b) Keqpërdorimin dhe/ose dërgimin e imazheve intime pa pëlqim përmes

veprimeve ose mosveprimeve ose sjelljeve që kryhet, ndihmohet, përforcohet ose përhapet nga teknologjia dhe që konsiston në prodhimin, manipulimin, shpërndarjen ose kërcënimin për shpërndarje të imazheve, videove apo materialeve të tjera që paraqesin ose simulojnë pjesë intime ose veprimtari seksuale të një personi pa pëlqim.

- c) Përndjekjen digjitale që ka të bëjë me sjellje të qëllimshme, të përsëritura ose të vazhdueshme, të mbikëqyrjes, ndjekjes, monitorimit ose kontaktit të padëshiruar përmes Teknologjisë së Informacionit dhe Komunikimit, pa pëlqim ose pa bazë ligjore.
- d) Ngacmimin digjital që përfshin çdo sjellje të përsëritur ose të vazhdueshme të dërgimit, publikimit ose shpërndarjes, përmes Teknologjisë së Informacionit dhe Komunikimit, të mesazheve kërcënuese, fyese, poshtëruese, seksuale ose të dhënave personale të një personi

Neni 11 **Dhuna ndaj grave në politikë**

(Në përputhje me Nenin 7 të CEDAW dhe Rekomandimin e Përgjithshëm Nr. 35 (2017); Nenit 3 dhe 5 të Konventës së Stambollit; si dhe Direktivës së BE-së 2024/1385)

1. Dhunë dhe ngacmimi ndaj grave në politikë është ajo formë diskriminimi që ndodh gjatë veprimtarisë politike ose ushtrimit të funksioneve zyrtare, përmes një sjelljeje të padëshiruar, verbale ose jo verbale, e cila ka për qëllim ose efekt cenimin e dinjitetit të grave e vajzave dhe krijimin e një mjedisi frikësues, armiqësor, përçmues, poshtërues ose ofendues.
2. Dhuna dhe ngacmimi sipas pikës 1 të këtij neni përfshin veprime nga një person ose grup personash, drejtpërdrejt ose nëpërmjet palëve të treta, në veprimtaritë e partive politike, aktiviteteve parlamentare ose të këshillave, apo në çdo fushë të jetës politike dhe veprimtarisë publike ndaj grave kandidate, të zgjedhura, të caktuara ose që ushtrojnë funksion politik dhe publik; ose kundër pjesëtarëve të familjes së tyre me qëllim për t'i përjashtuar, tërhequr ose penguar nga pjesëmarrja si dhe pezulluar, ndaluar ose kufizuar në ushtrimin e detyrës ose për ta nxitur ose detyruar për kryerjen ose moskryerjen e veprimeve kundër vullnetit.
3. Masat mbrojtëse civile dhe administrative sipas këtij ligji të tilla si urdhra ndalimi, gjoba, mbështetje urgjente dhe mjete të tjera juridike zbatohen për rastet e dhunës ndaj grave në politikë.

Kreu III

SUBJEKTET DHE RAPORTIMI *(Në përputhje me Konventën e Stambollit)*

Neni 12

Subjektet e mbrojtura

1. Viktimat që gëzojnë mbrojtje nga ky ligj janë:
 - a) Shtetasit shqiptarë me vendbanim ose vendqëndrim në territorin e Republikës së Shqipërisë;
 - b) Të huajt ose personat pa shtetësi të cilët hyjnë në Republikën e Shqipërisë, të huajt ose personat pa shtetësi që kanë kërkuar mbrojtje ndërkombëtare, sipas legjislacionit në fuqi për azilin në Republikën e Shqipërisë.
2. Subjektet e mbrojtura nga dhuna në familje si pjesëtarë të familjes janë:
 - a) bashkëshorti/ja ose bashkëjetuesi/ja apo ish-bashkëshorti/ja apo ish-partneri/ja bashkëjetues;
 - b) vëllezërit, motrat, përfshirë, sipas rastit, edhe bashkëshortin/en ose bashkëjetuesin/en e tyre;
 - c) ungji dhe emta dhe fëmijët e vëllezërve dhe të motrave nëse janë anëtarë të njësisë së banimit;
 - ç) paraardhësit dhe pasardhësit në vijë të drejtë, pa kufizime, përfshirë edhe rastet kur kjo marrëdhënie krijohet nga birësimi;
 - d) paraardhësit dhe pasardhësit në vijë të drejtë të bashkëshortit/es ose të bashkëjetuesit/es, përfshirë edhe rastet kur kjo marrëdhënie krijohet nga birësimi;
 - dh) vëllezërit dhe motrat e bashkëshortit/es, bashkëjetuesit/es nëse janë anëtarë të njësisë së banimit;
 - e) personat, të cilët janë ose kanë qenë në marrëdhënie intime, jo domosdoshmërisht të shoqëruar me bashkëjetesë, gëzojnë të njëjtën mbrojtje;
 - ë) kujdestari dhe personi që ndodhet në kujdesin e tij gjatë kohës që vazhdon kujdestaria, sipas përcaktimeve të kujdestarisë mbi të fëmijët dhe kujdestarisë për personat me aftësi të kufizuar dhe personit që i është hequr ose kufizuar zotësia për të vepruar sipas dispozitave të Kodit të Familjes.

Neni 13

Raportimi i dhunës

(Përafruar me nenin 14 Direktiva BE)
 (Përafruar me nenin 26, 27, 28, 59 të Konventës së Stambollit)
 (Përafruar me nenet 14, të Direktivës (BE) 2024/1385)

1. Viktimat e dhunës në familje raportojnë, përmes një kërkesë pavarësisht formës, pranë mekanizmit të koordinuar të referimit përfshirë, por pa u kufizuar:
 - a) stacionit më të afërt të policisë të zonës ku banon, ndodhet ose është ushtruar dhuna;
 - b) njësisë së vetëqeverisjes vendore ku banon ose ndodhet ose është ushtruar dhuna;
 - c) qendrës shëndetësore të zonës ku banon, ndodhet ose është ushtruar dhuna;
 - ç) shërbimet e kujdesit shoqëror sipas legjislacionit në fuqi;
 - d) qendrave të specializuara për viktimat e dhunës ndaj grave dhe dhunës në familje;
 - dh) institucioneve të mbrojtjes së të drejtave të njeriut.
2. Viktimat e rasteve të tjera të dhunës ndaj grave raportojnë dhunën pranë mekanizmave të brendshëm joformal dhe formal të subjektit publik ose privat të përcaktuar për mbrojtjen ndaj dhunës dhe ngacmimit; mekanizmave të jashtëm të përfshirë në pikën 1 të këtij neni dhe sipas

rastit Inspektoratit të Punës, Komisionerit për Mbrojtjen nga Diskriminimi dhe/ose mekanizmeve të të drejtave të njeriut.

3. Viktimat sipas pikës 1 dhe 2 të këtij neni, mund ti drejtohet edhe njëkohësisht me kërkesë-padi gjykatës së rrethit të vendbanimit të tyre, vendndodhjes së tij/saj ose të dhunuesit, për të kërkuar marrjen e masave të nevojshme për mbrojtje dhe siguri dhe në rastin e dhunës në familje edhe të pjesëtarëve të familjes.

4. Fëmijët mund të raportojnë dhunë në familje dhe gëzojnë mbrojtje të njëjtë si viktimat e drejtpërdrejtë. Në rastet e raportimeve të fëmijëve zbatohen rregullat e legjislacionit në fuqi për të drejtat dhe mbrojtjen e fëmijës mbi parimet, autoritetet përgjegjëse dhe vlefshmërinë e deklaratës. Nëse ushtruesi i përgjegjësisë prindërore ose kujdestari është i përfshirë në aktin e dhunës, raportimi nga një fëmijë nuk varet nga pëlqimi i prindit ose kujdestarit.

5. Punonjësit e cilitdo autoritet, që merr dijeni, ka informacion ose konstaton një rast të ushtrimit të dhunës ndaj grave dhe dhunës në familje i drejtohet me anë të një kërkesë autoriteteve sipas pikës 1 dhe 2 të këtij neni.

6. Çdo person që konstaton një rast të ushtrimit të dhunës mund t'u drejtohet me anë të një kërkesë autoriteteve të mësipërme për të ndërmarrë masat e nevojshme.

7. Në rastin e dhunës së raportuar nga të huajt dhe personat pa shtetësi autoritetet përgjegjëse njoftojnë strukturat e migracionit për të marrë masat për pezullimin e menjëhershëm të çdo procedure largimi duke garantuar mbrojtjen e viktimës deri në përfundimin e shqyrtimit të kërkesës për azil si dhe për lejen e qëndrimit ose të rinovimit të saj sipas legjislacionit në fuqi për të huajt dhe azilin.

8. Raportimi i dhunës përmes teknologjisë së informacionit dhe komunikimeve të tjera të aksesueshme dhe të sigurta, garanton ruajtjen e anonimatit në përputhje me interesin më të lartë të viktimës, veçanërisht në rastet me fëmijë ose persona në situata të cenueshme.

9. Autoriteti kryesor përgjegjës në zbatim të këtij neni miraton :

- a) Procedurat standarte në lidhje me zbatimin e pikës 4 të këtij neni;
- b) Udhëzim për zbatimin e pikës 8 të këtij neni në bashkëpunim me policinë e shtetit.
- c) Rregulla mbi procedurat, afatet e lejes së qëndrimit dhe azilit dhe protokollet e bashkëpunimit dhe bashkërendimit të veprimtarisë mes mekanizmit të koordinuar të referimit dhe strukturave përgjegjëse të migracionit miratohen me udhëzim të përbashkët të autoritetit kryesor përgjegjës dhe autoritetit përgjegjës për çështjet e rendit dhe sigurisë në zbatim të pikës 7 të këtij neni.

Neni 14

Mos kufizimi i raportimit nga profesionistët

(Përafruar me preambula pika 33, nenin 14, 16, 17 të Direktivës (BE) 2024/1385

Përafruar me nenin 27, 28 të Konventës së Stambollit)

1. Rregullat e konfidencialitetit të lidhura me veprimtarinë e autoriteteve përgjegjëse, nuk zbatohen në rastet kur këto përbëjnë një pengesë për profesionistët përfshirë ata të kujdesit shëndetësor për të raportuar rastin ose kur kanë arsye për të besuar se ekziston një rrezik i menjëhershëm për dëmtimin e viktimës.

2. Transmetimi i të dhënave mund të bëhet edhe pa pëlqimin e viktimës nëse ka arsye të bazuara për të besuar se një person është subjekt i një nga formave të dhunës, ose ka arsye të bazuara për të besuar se ekziston rrezik i menjëhershëm që një person të jetë subjekt i një nga formave të dhunës të parashikuara në këtë ligj.

3. Çdo profesionist ose autoritet përgjegjës tek i cili referohet rasti, bën identifikimin e nevojave dhe të masave për mbrojtjen që në kontaktin e parë me viktimën ose sa më shpejt pas kontaktit të parë.

4. Autoritetet përgjegjëse sipas këtij ligji në rastet që referojnë fëmijët viktime të dhunës të shërbimet mbështetëse zbatojnë legjislacionin në fuqi për të drejtat dhe mbrojtjen e fëmijës lidhur me rregullat e dhënies së pëlqimit nga ana e ushtruesit të përgjegjësishë prindërore ose kujdestarit.

Kreu IV MBROJTJA E VIKTIMAVE

Neni 15

Vlerësimi individual për mbrojtjen dhe mbështetjen e viktimave

*(Përqasur me nenin 16, 17, 18 të Direktivës
Konventa e Stambollit nenet 18-28)*

1. Autoritetet përgjegjës pranë të cilit drejtohet viktime ose çdo subjekt tjetër, pranon raportimin pavarësisht vendbanimit ose vendqendrimit të viktimës duke vlerësuar dhe garantuar:

- a) mbrojtjen dhe sigurinë e viktimave përfshirë mbrojtjen nga akte të mëtejshme dhune;
- b) referimin, sipas rastit, në mbështetje me shërbime të përgjithshme ose/dhe të specializuara

2. Me qëllim mbrojtjen dhe mbështetjen e viktimave, autoritetet përgjegjëse bëjnë identifikimin e masave mbrojtëse dhe nevojave mundësisht që në kontaktin e parë ose sa më shpejt e mundur.

3. Vlerësimi individual, me në qendër viktimën bëhet nga profesionistë të trajnuar, me qëllim shmangien e viktimizimit dytësor ose riviktimizimin, si dhe duke garantuar eliminimin e barrierave administrative apo financiare.

4. Vlerësimi individual me qëllim mbrojtjen dhe mbështetjen përfshin vlerësimin e viktimës dhe vlerësimin e dhunuesit ose personit të dyshuar sipas protokolleve ose udhëzuesve të miratuar me urdher ministri.

5. Autoritetet përgjegjëse në bashkëpunim me njësinë e mbrojtjes së fëmijëve vlerësojnë nevojat e fëmijëve, viktime të dhunës duke identifikuar nevojat e tyre edhe pa pëlqimin paraprak të ushtruesit të përgjegjësishë prindërore ose kujdestarit ligjor.

6. Procedurat, metodologjia për vlerësimin individual dhe roli specifik i mekanizmit kombëtar të referimit përcaktohet me Udhëzim të Ministrit të çështjeve të barazisë gjinore dhe çështjeve sociale.

Neni 16

Shërbimet mbështetëse të përgjithshme dhe të specializuara

*(Përafruar me nenin 25, 28 të Direktivës së BE; Përafruar me nenin 19, 20, 22, 25 të
Konventës së Stambollit)*

1. Viktimat kanë të drejtë për mbështetje me shërbime të përgjithshme dhe të specializuara.
2. Nëse viktimë është fëmijë, shërbimet e përmendura në këtë nen ofrohen në mënyrë të përshtatshme dhe në interesin më të lartë të fëmijës në përputhje me kuadrin ligjor në fuqi për të drejtat dhe mbrojtjen e viktimës.
3. Nëse shërbimet e mbështetjes së specializuara nuk ofrohen si pjesë e integruar e shërbimeve të përgjithshme të mbështetjes për viktimat, shërbimet e përgjithshme dhe ato të specializuara koordinohen.
4. Mbështetja e përgjithshme ofrohet për të gjitha viktimat e dhunës sipas këtij ligji nga autoritetet në nivel vendor përfshirë Mekanizmin e Koordinuar të Referimit dhe organizatat e shoqërisë civile dhe përfshin:
 - a) informim dhe mbështetje për çdo raportim përfshirë atë për ndihmën ligjore falas,
 - b) këshillim ligjor, psikologjik dhe psikosocial falas;
 - c) shërbime mjekësore dhe ekzaminime mjeko-ligjore;
 - ç) shërbime të menjëhershme strehimi dhe ndihmë ekonomike për viktimat e dhunës në familje për një periudhë të paktën 30 ditore, si pjesë e detyrimeve të tyre për mbrojtje sociale.
 - d) integrim social-ekonomik, ndihmë dhe mbështetje financiare, ofrimin e kujdesit për fëmijët, asistencë për punësim, arsimim dhe trajnimin.
5. Mbështetja e specializuar ofrohet për viktimat e dhunës seksuale përfshirë viktimat e dhunës dhe ngacmimit në punë.
6. Mbështetja e përgjithshme dhe e specializuar ofrohet falas, nga profesionistë të trajnuar, mundësisht në të njëjtin mjedis dhe në mënyrë të personalizuar e të përshtatura me nevojat e viktimave e në një gjuhë që viktimat e kuptojnë duke adresuar në mënyrë gjithëpërfshirëse nevojat e shumta të viktimave.
7. Ministri që mbulon çështjet sociale dhe të barazisë gjinore me udhëzim, përcakton kategoritë e shërbimeve mbështetëse të përgjithshme dhe ato të specializuara, planet e integritetit, llojet dhe shtrirja e tyre dhe aspektet financiare, aksesin dhe disponueshmërinë e tyre.

Neni 17

Programet e rehabilitimit

(Përafruar me neni 16 të Konventës së Stambollit)
(Përafruar me nenet 26, 27, 28, 29, 30 të Direktivës së BE)

1. Autoriteti kryesor përgjegjës në bashkëpunim me autoritete përgjegjëse sipas këtij ligji, siguron zbatimin e programeve me qëllime rehabilitimin e viktimave dhe dhunuesve.
2. Këto programe synojnë:
 - a) ndërhyrjet e hershme parandaluese në komunitet;
 - b) mbështetjen psiko-sociale dhe rehabilitimin e viktimave;
 - c) trajtim psiko-social/mjekësor për dhunuesit për të ulur rrezikun e përsëritjes dhe ndryshimin e modeleve të dhunshme të sjelljes, me synim parandalimin e dhunës së mëtejshme.
3. Programet për viktimat zbatohen në koordinim me shërbimet mbështetëse dhe synojnë sigurinë dhe mirëqenien e viktimës.
4. Programet e ofruara për viktimën dhe dhunuesin zbatohen vullnetarisht ose të referuara nga Koordinatori vendor dhe gjykatat.
5. Mospjesëmarrja në një program të urdhëruar nga gjykata për dhunuesin përbën shkelje të vendimit dhe sjell pasoja penale.

6. Kriteret minimale, shpërndarja e shërbimeve, licencimi, monitorimi, financimi dhe kufijtë e pjesëmarrjes në programet e rehabilitimit të dhunuesve, përfshirë ato të rehabilitimit të dhunuesve në institucionet penitenciare dhe në shërbimin e provës, programet e rehabilitimit të viktimave përcaktohen me Udhëzim të Ministrit përgjegjës për çështjet sociale dhe çështjet e barazisë gjinore dhe Ministrit përgjegjës për çështjet e drejtësisë.

Kreu V

QASJA NË DREJTËSI

Neni 18

Urdhërat e mbrojtjes

(Shtuar nen i ri: (përafruar me pikat 41, 43, 44, 45, 48, 49, të Preambulës së Direktivës, me nenin 19 të Direktivës, me nenin 53, 56 të Konventës së Stambollit)

1. Urdhërat e mbrojtjes sipas këtij ligji janë:
 - a) Urdhri për masat paraprake të mbrojtjes së menjëhershme (UMPMM) i lëshuar nga Policia e Shtetit;
 - b) Urdhri i mbrojtjes së menjëhershme (UMM) i lëshuar nga gjykata,
 - c) Urdhri i mbrojtjes (UM) i lëshuar nga gjykata,
2. Në varësi të subjekteve të mbrojtura sipas këtij ligji dhe formës së dhunës së ushtruar, urdhrat e mbrojtjes që lëshohen nga organet përgjegjëse, janë si vijon:
 - a) UMPMM dhe/ose UMM dhe/ose UM për masat e mbrojtjes ndaj dhunës në familje;
 - b) UMPMM dhe/ose UMM dhe/ose UM për masat e mbrojtjes nga dhuna e lehtësuar nga teknologjia;
 - c) UMPMM dhe/ose UMM dhe/ose UM për masat mbrojtëse ndaj dhunës ndaj grave në politikë, përfshirë formën digjitale të dhunës;
 - ç) UM/ UMM për masat mbrojtëse ndaj dhunës dhe ngacmimit në punë, përfshirë formën digjitale të dhunës.

Neni 19

Masat e mbrojtjes ndaj dhunës në familje

(përafruar me nenin 16, 17, 18, 19, 23 të Direktivës)

1. Masat e mbrojtjes ndaj dhunës në familje, në situata rreziku të menjëhershëm për shëndetin ose sigurinë e viktimës ose personave të varur, kur dëmi është i pashmangshëm ose është shkaktuar dhe ka gjasa të përsëritet, përfshijnë por nuk kufizohen në:
 - a) urdhërimin e largimit menjëherë të dhunuesit nga banesa e viktimës për një afat kohor të caktuar, kur viktima dhe dhunuesi banojnë në të njëjtën strehë. Kur është rasti, në vendosjen e kësaj mase merren në konsideratë nevojat e veçanta të fëmijës dhunues, të moshuarve ose personit me aftësi të kufizuara dhe në këto raste masa e largimit nga banesa vendoset vetëm kur asnjë masë tjetër nuk garanton mbrojtjen e viktimës nga dhuna;

- b) urdhërimin menjëherë të të paditurit, dhunuesit që të mos kryejë ose të mos kërcënojë se do të kryejë veprë të dhunës në familje ndaj paditësit, viktimës apo pjesëtarëve të tjerë të familjes së viktimës ose personave të varur;
- c) urdhërimin menjëherë të të paditurit (dhunuesit) që të mos cenojë, ngacmojë, kontaktojë në mënyrë fizike ose digjitale, apo të komunikojë drejtpërdrejt ose tërthorazi me viktimën apo pjesëtarë të familjes së viktimës;
- ç) ndalimin menjëherë të të paditurit (dhunuesit) që t'i afrohet përtej një distance të caktuar viktimës apo pjesëtarëve të familjes së viktimës;
- d) ndalimin menjëherë të të paditurit (dhunuesit) që t'i afrohet shtëpisë, vendit të punës, banesës së familjes së origjinës apo banesës së çiftit të ardhshëm ose të personave të tjerë dhe për më tepër shkollës së fëmijëve, ose vendeve të cilat frekuentohen më tepër nga viktimë, me përjashtim të rasteve kur frekuentimi bëhet për arsye pune;
- dh) vendosjen menjëherë të viktimës ose viktimave dhe fëmijëve në strehime të përkohshme, duke mbajtur parasysh në çdo rast interesin më të lartë të fëmijës;
- e) kufizimin ose ndalimin e të paditurit (dhunuesit) të takohet me fëmijën e viktimës, sipas kushteve të cilat mund të jenë të përshtatshme;
- ë) ndalimin e të paditurit (dhunuesit) për hyrjen ose qëndrimin në banesën e përkohshme apo të përhershme të viktimës, ose në ndonjë pjesë të saj, pavarësisht nga të drejtat e pronësisë apo të posedimit të dhunuesit;
- f) urdhërimin e një personi të autorizuar nga gjykata (punonjës i rendit ose përmbartues gjyqësor) që të shoqërojë viktimën ose të paditurin (dhunuesin) deri në banesën e viktimës dhe të mbikëqyrë largimin e pasurisë personale;
- g) urdhërimin e organeve zbatuese të ligjit që të sekuestrojnë çdo armë me leje që i përket dhunuesit gjatë kontrollit të kryer apo të urdhërojnë dhunuesin për të dorëzuar çdo armë me leje që i përket atij. Vendimi i gjykatës në këtë rast parashikon pezullimin e lejes së armës deri në plotësimin e afatit të urdhrit të mbrojtjes, si dhe njoftimin e autoritetit përkatës administrativ, që administron lejet e armëve për masën e marrë.
- gj) urdhërimin e të paditurit, dhunuesit që të lejojë viktimën të posedojë banesën të cilën e përdorin së bashku viktimë dhe dhunuesi/ja ose ndonjë pjesë të saj;
- h) urdhërimin e të paditurit, dhunuesit që të paguajë qeranë e banesës së përhershme apo të përkohshme të viktimës, si dhe detyrimin ushqimor për viktimën, fëmijët apo pjesëtarë të tjerë të familjes që ka në ngarkim dhe/ose urdhërimin e të paditurit (dhunuesit) që të mos përdorë burimet financiare të përbashkëta, kur ato keqpërdoren për kontroll apo shtrëngim ekonomik. Për sa kohë urdhri mbrojtës është në fuqi, trajtimi i pasurisë kryhet në përputhje me dispozitat e Kodit të Familjes.
- i) heqjen dhunuesit, përkohësisht, të përgjegjësisë prindërore ose, nëse është rasti, të kujdestarisë mbi fëmijët, kujdestarisë për personin me aftësi të kufizuara, ose për personin që i është hequr ose kufizuar zotësia për të vepruar. Kur gjykata vendos të heqë ushtrimin e përgjegjësisë prindërore nga të dy prindërit ose nga prindi i vetëm, ajo cakton kujdestarinë e përkohshme mbi fëmijët, duke zbatuar rregullat e parashikuara në Kodin e Familjes dhe legjislacionin procedural në fuqi;
- j) urdhërimin e organeve përgjegjëse, shërbimeve sociale të njësive përkatëse të vetëqeverisjes vendore dhe/ose organizatave që ofrojnë shërbime, që, sipas rastit, të mbështesin me ndihmë psikosociale, shëndetësore e financiare personat e dhunuar në familje, si dhe të monitorojnë respektimin e urdhrave të mbrojtjes nga palët, duke paraqitur raportet përkatëse përpara koordinatorit vendor për referimin e rasteve të dhunës në marrëdhëniet familjare;
- k) urdhërimin e të paditurit (dhunuesit) që të bëjë një pagesë periodike në favor të personave bashkëjetues, të cilët, për efekt të masës së mësipërme, mbeten të privuar nga mjetet e jetesës. Për të siguruar pagesën, gjykata mund të vendosë që shuma të derdhet nga punëdhënësi në favor të përfituesit. Një vendim i tillë përbën titull ekzekutiv;

- l) përfshirjen e viktimës së dhunës në familje në programe rehabilitimi;
 - ll) urdhërimin e të paditurit (dhunuesit) që të ndjekë programe të detyrueshme rehabilitimi psiko-edukuese, programe rehabilitimi psiko-sociale, menaxhim të sjelljes së dhunshme, programe parandaluese, programe trajtimi nga varësia, për menaxhimin e sjelljes, për të marrë shërbim psikologjik të specializuar, sipas vlerësimit të autoriteteve përgjegjëse dhe nëse është rasti, pranë qendrave spitalore, qendrave ambulatorie ose qendrave komunitare, që japin shërbime të shëndetit mendor, shërbime të adiktologjisë ose shërbime të toksikologjisë si dhe shërbime për trajtimin psikologjik nga varësitë. Pjesëmarrja dhe bashkëpunimi në program mbahet parasysh në vlerësimin e rrezikut të dhunuesit (në rastet e lirit me kusht, lejeve shpërblyese ose të veçanta, të vizitave).
 - m) urdhërimin e të paditurit (dhunuesit) ose palëve të treta, për një ose disa nga masat e përcaktuara në pikën 2 të nenit 20, kur dhuna në familje është lehtësuar nga teknologjia;
 - n) instalimin e pajisjeve GPS për dhunuesit që shkelin urdhrin e mbrojtjes.
 - nj) referimin te organet përgjegjëse për hetim penal, sipas Kodit të Procedurës Penale dhe dakordësisë së viktimës.
2. Gjykata mund të vendosë çdo masë tjetër të arsyeshme që i shërben mbrojtjes së integritetit fizik, psikologjik, moral dhe ekonomik të viktimës, përveç atyre të përmendura në këtë nen.

Neni 20

Masat e mbrojtjes nga dhuna e lehtësuar nga teknologjia

(Përafruar me nenet 5, 6, 7 dhe 8 të Direktivës së BE)

1. Masat e mbrojtjes nga dhuna e lehtësuar nga teknologjia përfshijnë masat që merren nga organet përgjegjëse në rast të:
 - a) keqpërdorimit të imazheve intime pa pëlqim,
 - b) dhunës së përndjekjes digjitale të lehtësuar nga teknologjia,
 - c) ngacmimit digjital të lehtësuar nga teknologjia;
 - ç) gjuhës së urrejtjes digjitale të lehtësuar nga teknologjia.
2. Masat e mbrojtjes nga dhuna e lehtësuar nga teknologjia përfshijnë por nuk kufizohen në ndonjë apo disa nga masat si vijon:
 - a) urdhërimin e ndalimit të menjëhershëm të kontaktit digjital të dhunuesit me viktimën apo komunikimit digjital kërcënues, fyes, seksual ose publikimit të të dhënave personale të viktimës nga autori;
 - b) urdhërimin e dhunuesit për ndalim prodhimi, shpërndarjeje ose kërcënimi për keqpërdorimin e imazheve intime pa pëlqim;
 - c) urdhërimin e dhunuesit ose palëve të treta për heqjen e profilit/fjalëkalimeve të komprometuara, spyware-it apo pajisjeve izoluese;
 - ç) urdhërimin e dhunuesit, administratorëve të grupeve ose palëve të treta për heqjen e përmbajtjes brenda 24 orësh nga njoftimi;
 - d) urdhërimin ndaj ofruesve të shërbimeve on-line që të heqin ose të bllokojnë ose të fshijnë llogaritë/fjalëkalimet e përdorura për përndjekje brenda 24 orësh;
 - dh) urdhërimin e çdo ofruesi të shërbimit on-line që të heqë ose të bllokojë ose të fshijë përmbajtjen brenda 24 orësh nga njoftimi;
 - e) urdhërimin e ofruesve të shërbimeve on-line për të bllokuar llogaritë ose lidhjet elektronike të përdorura për ngacmim;

- ë) urdhërimin e ndalimit të publikimit të çdo të dhëne personale të viktimës si dhe ndalimit të dërgimit të pamjeve gjenitale të pa kërkuara;
 - f) detyrimin e dhunuesit të mos angazhohet bashkë me persona të tjerë në veprime kërcënuese të drejtuara ndaj viktimës;
 - g) urdhërimin e ndalimit të përdorimit të pajisjeve të gjeo-lokalizimit ose të mjeteve të tjera për monitorim pa pëlqim;
 - gj) detyrimin e dhunuesit të dorëzojë çdo pajisje ose kopje digjitale që shërben për përndjekje;
 - h) detyrimin për t'i dorëzuar gjykatës çdo kopje fizike ose digjitale të materialit;
 - i) urdhërimin e ndalimit të dhunuesit për publikim/shpërndarje të mëtejshme të përmbajtjes nxitëse të gjuhës së urrejtjes;
 - j) urdhërimin e administruesve të faqeve, moderatorëve apo palëve të treta për heqjen e përmbajtjes brenda 12 orësh;
 - k) urdhërimin e ofruesve të shërbimeve on-line për të bllokuar llogaritë ose lidhjet digjitale të përdorura për nxitje urrejtjeje;
 - l) urdhërimin e ndalimit të publikimit të çdo të dhëne personale që nxit dhunë ;
 - ll) detyrimin e dhunuesit të publikojë përgënjeshttrim ose falje publike, kur kjo kërkohet nga viktima dhe miratohet nga gjykata;
 - m) referimin e çështjes te organet përgjegjëse për hetim penal sipas dakordësisë së viktimës dhe Kodit të Procedurës Penale.
3. Dispozitat e këtij neni nuk cenojnë ndjekjen penale sipas Kodit Penal kur plotësohen elementet e veprës penale të gjuhës së urrejtjes në internet.

Neni 21

Masat e mbrojtjes ndaj dhunës ndaj grave në politikë

1. Masat e mbrojtjes nga dhuna ndaj grave në politikë, përfshirë formën digjitale të kësaj dhune, përfshijnë por nuk kufizohen në:
 - a) urdhërimin e ndalimit të çdo kontakti fizik dhe/ose digjital të autorit të dhunës me viktimën;
 - b) urdhërimin e heqjes ose bllokimit të materialeve ofenduese ose seksiste në platformat on-line brenda 12 orësh;
 - c) urdhërimin e ndalimit të autorit të dhunës për të marrë pjesë në fushatë për një afat deri në 30 ditë;
 - ç) urdhërimin e mbrojtjes policore të përkohshme;
 - d) urdhërimin e ruajtjes së provave elektronike ose digjitale.
2. Dispozitat e këtij neni nuk cenojnë ndjekjen penale sipas Kodit Penal, kur plotësohen elementet e kundërvajtjes penale të fyerjes.

Neni 22

Masat e mbrojtjes ndaj dhunës dhe ngacmimit seksual (përqasur me nenin 9 të Konventës 190 të ILO-s)

1. Masat e mbrojtjes nga dhuna dhe ngacmimi seksual, përfshirë në mjedisin e punës dhe formën digjitale të kësaj dhune, përfshijnë por nuk kufizohen në:
 - a) urdhërimin e ndalimit të çdo kontakti të padëshiruar (fizik ose digjital) të autorit të dhunës/ngacmimit me viktimën;
 - b) urdhërimin e transferimit të autorit në një detyrë ose mjedis tjetër pune;
 - c) urdhërimin e heqjes ose bllokimit ose fshirjes së përmbajtjes digjitale abuzive brenda 24 orësh;

ç) urdhërimin e autorit të dhunës/ ngacmimit për të ndjekur program trajtimi psiko-social;
d) shpenzimet ligjore dhe psikologjike të viktimës të mbulohen nga punëdhënësi në rast mosveprimi paraprak.

2. Për ngacmimin e lehtësuar nga teknologjia, provat elektronike dhe digjitale mblidhen dhe ruhen sipas Nenit 33 të këtij ligji.

3. Dispozitat e këtij neni plotësojnë nenin 32 të Kodit të Punës dhe ligjin “Për Sigurinë dhe Shëndetin në Punë”, si dhe zbatohen edhe për punë të paformalizuara ose punë në distancë.

Neni 23

Urdhri administrativ për heqjen e imazheve/ materialeve të dëmshme

1. Ndalohet publikimi, postimi ose shpërndarja e çdo materiali (shkrim, audio-video, simbol, mesazh elektronik) që fyen, poshtëron ose provokon dhunë ndaj një personi për shkak të racës, etnisë, bindjeve politike, fetare ose filozofike, gjendjes ekonomike, arsimore ose shoqërore, shtatzanisë, moshës, gjendjes familjare ose martesore, pamjes së jashtme, aftësisë së kufizuar, ose për çdo shkak tjetër, gjatë veprimtarive politike.

2. Entet zgjedhore, subjektet politike, mediat dhe platformat on-line detyrohen të heqin menjëherë përmbajtjen e tillë, me iniciativë ose sipas vendimit të gjykatës, si dhe të bashkëpunojnë me autoritetin përgjegjës për zbatimin e këtij ligji.

3. Kur viktimat i drejtohet me ankim administruesve të faqeve në internet, apo palëve të treta, për heqjen e përmbajtjes dhe imazheve të dëmshme, dhe ankimi nuk merret parasysh për t’u zbatuar brenda 12 orësh, viktimat ose MKR-ja i drejtohen AKEP-it ose AMA-s për mediat. Rregullatori përkatës lëshon urdhër për heqjen ose bllokimin brenda 12 orësh, i cili është i ekzekutueshëm menjëherë. Rasti evidentohet në “Regjistrin Kombëtar të Dhunës Digjitale”.

4. Viktimat, ofruesi i shërbimit, ose autori i dhunës, mund të bëjnë ankim kundër akteve të përcaktuara në pikën 3 të këtij neni, në gjykatën administrative kompetente brenda 15 ditësh nga marrja dijeni për veprimin ose mosveprimin e rregullatorit. Ankimi nuk pezullon veprimin e aktit administrativ, përveç rasteve kur gjykata jep urdhër të ndërmjetëm.

Neni 24

Sanksionet, masat civile dhe administrative në mjedisin digjital, juridiksioni

1. Autoriteti i Komunikimeve Elektronike dhe Postare (AKEP), në rast moszbatimi të shkronjave “d”, “dh”, “j” dhe “k” të pikës 2 të nenit 20, për keqpërdorimin e imazheve intime pa pëlqim, dhunën e përndjekjes digjitale të lehtësuar nga teknologjia, dhe gjuhën e urrejtjes digjitale të lehtësuar nga teknologjia, vendos gjobë administrative nga 50 000 deri në 500 000 lekë për çdo 24 orësh vonesë, nëse kjo masë është vendosur nga gjykata.

2. Autoriteti i Komunikimeve Elektronike dhe Postare (AKEP), në rast moszbatimi të shkronjave “ç” dhe “e” të pikës 2 të nenit 20, për ngacmimin digjital të lehtësuar nga teknologjia, vendos gjobë administrative nga 30 000 deri në 300 000 lekë për çdo 24 orësh vonesë, nëse kjo masë është vendosur nga gjykata.

3. Procedura, formatet e kërkesës dhe mënyra e njoftimit elektronik miratohen me vendim të përbashkët të KLGJ-së, autoritetit përgjegjës për drejtësinë dhe autoritetit për teknologjinë e informacionit.

4. Masat administrative që merr punëdhënësi përfshijnë por nuk kufizohen në:

a) krijimin e procedurës së brendshme të ankimimit, në përputhje me Konventën ILO

- nr. 190 dhe Konventën e Stambollit;
 - b) shqyrtimin e ankesës brenda 5 ditësh pune;
 - c) sigurimin e mbrojtjes së viktimës nga hakmarrja;
 - ç) raportimin e rastit te Inspektorati Shtetëror i Punës,
5. Masat administrative që merr Inspektorati Shtetëror i Punës, përfshijnë por nuk kufizohen në vendosje gjobë nga 10 deri në 50 fishin e pagës 50 000 – 200 000 lekë, kur punëdhënësi:
- a) nuk ka miratuar procedurë ankimimi;
 - b) nuk vepron brenda afatit 5-ditor pas ankimit;
 - c) injoron urdhrat e gjykatës për masat që merren sipas pikës 1 të nenit 22.
6. Masat mbrojtëse administrative të parashikuara në këtë ligj (masat për dhunën digjitale, gjobat administrative) zbatohen kur:
- a) veprimi ose përmbajtja e dhunshme është e aksesueshme në territorin e Republikës së Shqipërisë; ose
 - b) viktimat është shtetas/e shqiptar/e ose ka vendqëndrim të zakonshëm në Republikën e Shqipërisë; ose
 - c) dhunuesi ka vendqëndrim të zakonshëm në Republikën e Shqipërisë.
7. Autoritetet përgjegjëse shqiptare (policia e shtetit, gjykatat civile dhe AKEP-i) mund të urdhërojnë:
- a) heqjen, bllokimin ose kufizimin e përmbajtjes digjitale, pavarësisht vendndodhjes së serverit apo ofruesit;
 - b) ndalimin e kontaktit on-line dhe off-line;
 - c) sekuestrimin e çdo mjeti digjital që përdoret për dhunë, ndodhur brenda territorit.
8. Vendimet civile ekzekutohen sipas rregullave të jurisdiksionit ndërkombëtar civil dhe, kur është e nevojshme, përmes instrumenteve të bashkëpunimit të ndërsjellë, ndihmë juridike e ndërsjellë ndërmjet shteteve procedura dhe marrëveshje formale.

Neni 25

Efektet e urdhrat të mbrojtjes

(përafruar me nenin 19 të direktivës);

1. Urdhrat e mbrojtjes që përmbajnë masat e parashikuara në nenin 19 të këtij ligji, kanë efekt të menjëhershëm dhe nuk varen nga raportimi i veprës penale nga viktimat ose nga nisja e një vlerësimi individual.
2. Pavarësisht prej ndonjë urdhri apo vendimi tjetër të nxjerrë nga gjykata apo ndonjë institucion tjetër, urdhri i mbrojtjes që përmban masat e parashikuara në nenin 19 të këtij ligji do të nxirret me vendim gjykate për rastet e parashikuara nga ky ligj.
3. Urdhri i mbrojtjes ose urdhri i menjëhershëm i mbrojtjes, i nxjerrë me vendim gjykate, apo përfundimi i efekteve të tij nuk cenon në mënyrë të përhershme të drejtat e pronësisë apo të kujdestarisë.
4. Vendimi për zgjidhjen e martesës, i shpallur nga gjykata gjatë kohës së zbatimit të UMM/UM-së për pasojat e njëkohshme, fillon të zbatohet nga dita e përfundimit të UMM/UM-së. Në rast se gjykata ka vendosur detyrime të ndryshme ushqimore për fëmijët në këto vendime, zbatohet vendimi më i favorshëm për fëmijët.
5. Vendimi i gjykatës për lëshimin e UMM dhe UM, në rastet kur subjekte të përfshira janë fëmijët, duhet t'i njoftohet edhe Zyrës Vendore Arsimore përkatëse.
6. Gjykata, kryesisht, në urdhrin e menjëhershëm të mbrojtjes ose/dhe në urdhrin e mbrojtjes, mund të parashikojë masa mbrojtëse për fëmijët që kanë pësuar dhunë ose kanë qenë të pranishëm kur është ushtruar dhunë në familje. Gjykata, mund të referojë viktimat fëmijë të shërbimet mbështetëse, edhe pa pëlqimin paraprak të mbajtësit të përgjegjësishë prindërore.

Gjykata, sipas vlerësimit të saj, mund të zbatojë edhe masa mbrojtëse e procedura të parashikuara nga legjislacioni në fuqi për të drejtat dhe mbrojtjen e fëmijës, derisa nuk cenohen afatet e procesit gjyqësor të parashikuara nga ky ligj.

KREU VI

PROCEDURA PËR LËSHIMIN E URDHRIT TË MBROJTJES

Neni 26

Subjektet që kanë të drejtën për të kërkuar urdhrin e mbrojtjes

(përafruar me nenin 14 të Direktivës)

1. Kërkesën për urdhër mbrojtjeje sipas pikës 1 të nenit 19 të këtij ligji mund ta paraqesin:
 - a) vetë viktimë;
 - b) përfaqësuesi ligjor ose avokati i viktimës;
 - c) policia / prokuroria.
2. Kërkesën për urdhër mbrojtjeje të një fëmije mund ta paraqesin:
 - a) prindi ose kujdestari i fëmijës;
 - b) përfaqësuesi ligjor ose avokati i viktimës;
 - c) të afërmit;
 - ç) përfaqësuesit e strukturës së mbrojtjes së fëmijës në nivel vendor, të zyrës së shërbimeve sociale pranë bashkisë ose njësisë administrative ku ka banimin e përhershëm apo të përkohshëm viktimë, që kanë dijeni për ushtrimin e dhunës;
 - d) qendrat dhe shërbimet për mbrojtjen dhe rehabilitimin e viktimave të dhunës ndaj grave dhe dhunës në familje, të njohura nga autoriteti kryesor përgjegjës.
 - dh) policia/prokuroria;
 - e) personat ligjërish përgjegjës për fëmijët.
3. Kërkesën për urdhër të menjëhershëm mbrojtjeje mund ta paraqesin:
 - a) vetë viktimë;
 - b) përfaqësuesi ligjor ose avokati i viktimës;
 - c) policia/prokuroria;
 - ç) personi me të cilin viktimë ka marrëdhënie familjare;
 - d) përfaqësuesit e zyrës së shërbimeve sociale pranë bashkisë ose njësisë administrative ku ka banimin e përhershëm apo të përkohshëm viktimë, që kanë dijeni për ushtrimin e dhunës;
 - dh) qendrat dhe shërbimet për mbrojtjen dhe rehabilitimin e viktimave të dhunës ndaj grave dhe dhunës në familje, të njohura nga autoriteti kryesor përgjegjës.
4. Në rastin kur kërkesa është paraqitur nga policia/prokuroria, tërheqja e viktimës nga procesi nuk sjell si pasojë mosgjykimin e çështjes së filluar.
5. Kërkesa paraqitet përmes kanaleve të aksesueshme, të lehta për t'u përdorur, të sigurt dhe të disponueshme në mënyrë të menjëhershme. Për dhunën e lehtësuar nga teknologjia të përmendur në Nenet 19 deri në 22, të këtij ligji, garantohet mundësia e raportimit dhe dorëzimit të dëshmive online ose përmes Teknologjisë së Informacionit dhe Komunikimit të tjera të aksesueshme dhe të sigurt, pa cenuar rregullat procedurale lidhur me formalizimin e dorëzimit të dëshmive apo raportimit online.

Neni 27

Të drejtat dhe interesat e viktimave

1. Të drejtat dhe interesat e viktimave, duke përfshirë nevojat e tyre të veçanta si dëshmitarë, garantohen në të gjitha fazat procedurale të lëshimit të urdhrave të mbrojtjes, duke siguruar në veçanti:

- a) mbrojtjen e viktimave, të familjeve të tyre dhe të dëshmitarëve, nga hakmarrja, kërcënimi dhe viktimizimi i përsëritur;
- b) informimin e viktimave, të paktën në rastet kur viktima dhe familja mund të jetë në rrezik, kur autori i dhunës shkel urdhërin e mbrojtjes si dhe informimin e viktimës në lidhje me lirin e autorit të veprës penale dhe kthimin e tij në banesë;
- c) informimin e viktimave për të drejtat e tyre, për shqyrtimin e kërkesës së tyre për urdhër mbrojtje, ecurinë e përgjithshme të procesit dhe rolin e tyre në to, si dhe rezultatit e çështjes së tyre;
- ç) të drejtat e viktimave për t'u dëgjuar, për të siguruar prova, për të paraqitur pikëpamjet, nevojat dhe shqetësimet e tyre, në mënyrë të drejtpërdrejtë ose nëpërmjet një përfaqësuesi, si dhe marrjen e tyre në shqyrtim;
- d) miratimin e masave për të mbrojtur jetën private dhe imazhin e viktimës;
- dh) marrjen e masave që kontakti ndërmjet viktimave dhe autorëve të dhunës brenda gjykatës, strukturave të policisë së shtetit e prokurorisë apo çdo institucioni tjetër, të shmangët kur është e mundur;
- e) garantimin e përkthyesit të pavarur, kur viktimat e huaja janë palë në proces ose kur sigurojnë prova;
- ë) dhënien e dëshmive në sallën e gjyqit pa qenë të pranishëm ose të paktën pa praninë e autorit të dhunës, veçanërisht nëpërmjet përdorimit të teknologjive të përshtatshme të komunikimit, kur janë në dispozicion dhe në varësi të vlerësimit të rrezikut të viktimës, viktima të pyetet nëpërmjet sistemin audio-viziv;
- f) për fëmijët viktima dhe dëshmitarë të dhunës ndaj grave dhe dhunës në familje, kur është e nevojshme garantohen masa të përshtatshme dhe të posaçme mbrojtjeje, duke marrë parasysh interesin më të mirë të fëmijës;
- g) për personat në varësi që konsiderohen si të rrezikuar në të njëjtën mënyrë, të njëjtat masa mbrojtjeje si ato që u ofrohen viktimave, përveç rasteve kur ka tregues që nuk kanë nevoja të veçanta për mbrojtje. çdo masë që bazohet në supozimin e gabuar të ekzistencës së nevojave të veçanta për mbrojtje, konsiderohet joproporcionale.
- gj) pyetjen e viktimës në prani të një psikologu ose punonjësi social;
- h) shqyrtimin e çështjes së dhunës në familje edhe në mungesë të viktimës duke garantuar përfaqësimin e saj me mbrojtës të zgjedhur ose mbrojtës të caktuar kryesisht nga gjykata.

2. Kur është e rëndësishme për sigurinë e viktimave, autoritetet përgjegjëse kompetente informojnë viktimat për mundësinë e kërimit të urdhërave mbrojtës dhe për mundësinë e njohjes së tyre në shtete të huaja.

3. Autoritetet përgjegjëse për lëshimin e urdhërave të mbrojtjes të parashikuara në nenin 19 nxjerrin udhëzime të brendshme ose manuale procedurale për trajtimin e rasteve që kërkojnë lëshimin ose zbatimin e urdhërave përkatës të mbrojtjes, me natyrë këshilluese dhe bazuar në praktikat më të mira, dhe rrethanave specifike të dhunës ndaj grave dhe dhunës në familje.

Neni 28

Rrethana që merren parasysh në lëshimin e urdhrave të mbrojtjes

Shtuar nen i ri (përafruar me nenin 11, 16, të Direktivës dhe nenin 46 të K.Stambollit)

1. Organet përgjegjëse, gjatë lëshimit të urdhrave të mbrojtjes sipas pikës 1 të nenit 19 të këtij ligji, duhet të marrin në konsideratë disa rrethana të kryerjes së dhunës ndaj grave ose dhunës në familje, pa përfshirë mundësinë që ato të jenë rrethana rënduese të veprave penale.

2. Rrethanat që merren parasysh në lëshimin e urdhërave të mbrojtjes, përfshijnë por nuk kufizohen në rastet kur dhuna ndaj grave ose dhuna në familje:

- a) është kryer në mënyrë të përsëritur, e njëjta formë dhune ose forma të ngjashme;
- b) është kryer ndaj një personi të pambrojtur për shkak të rrethanave të veçanta, si p.sh. varësia, aftësi e kufizuar fizike, mendore, intelektuale ose shqisore;
- c) është kryer ndaj një fëmije;
- ç) është kryer në prani të një fëmije;
- d) është kryer nga dy ose më shumë persona së bashku;
- dh) është paraprirë ose shoqëruar me nivele të larta ose nivele ekstreme dhune;
- e) është kryer me përdorimin e një arme ose kërcënimin për përdorimin e saj;
- ë) është kryer me forcë ose me kërcënim për përdorimin e forcës, ose me detyrim;
- f) ka shkaktuar vdekjen e viktimës ose dëm të rëndë fizik ose psikologjik;
- g) autori është dënuar më parë për vepra të të njëjtës natyrë ose të ngjashme;
- gj) është kryer ndaj një bashkëshorti ose ish-bashkëshorti, ose partneri aktual ose të mëparshëm;
- h) është kryer nga një anëtar i familjes ose një person që bashkëjeton me viktimën;
- i) është kryer nga një person që ka abuzuar me autoritetin, me një pozitë të njohur besimi ose ndikimi;
- j) është kryer ndaj një personi për shkak se ishte përfaqësues publik, gazetar ose mbrojtës i të drejtave të njeriut;
- k) është kryer me qëllim ndëshkimit të viktimës për gjininë, ngjyrën, fenë, origjinën shoqërore ose bindjet politike të saj.

3. Kur vlerësohen nevojat për mbrojtje të viktimës, shqetësimi parësor duhet të jetë garantimi i sigurisë së viktimës, duke marrë parasysh, ndër të tjera, rrethanat individuale të viktimës si dhe rrethana të tjera si:

- a) faktin që viktimë është shtatzënë/ fëmijë shtatzënë;
- b) varësinë e viktimës nga dhunuesi ose marrëdhënien e saj me dhunuesin;
- c) rrezikun që viktimë të kthehet te dhunuesi;
- ç) ndarjen e fundit nga një dhunues;
- d) rrezikun e mundshëm që fëmijët të përdoren për të ushtruar kontroll mbi viktimën;
- dh) rreziqet për viktimat me aftësi të kufizuara apo me probleme të shëndetit mendor
- e) shkalla e kontrollit të ushtruar nga dhunuesi mbi viktimën, qoftë psikologjikisht apo ekonomikisht.

4. Për identifikimin e nevojave për mbrojtje të viktimave, sidomos për viktimat e dhunës seksuale dhe viktimat e dhunës në familje, sa më herët të jetë e mundur ose në momentin e kontaktit të parë me autoritetet përgjegjëse ose sa më shpejt pas kontaktit të parë me to, nevojat specifike për mbrojtje të viktimës duhet të identifikohen përmes një vlerësimi individual, kur është e përshtatshme në bashkëpunim me të gjitha autoritetet përgjegjëse përkatëse. Vlerësimi individual, duhet të përqendrohet në rrezikun që vjen nga dhunuesi, si:

- a) rrezikun e dhunës së përsëritur;
- b) rrezikun e dëmtimeve trupore ose psikologjike;
- c) përdorimin dhe aksesin e mundshëm në armë;
- ç) faktin që dhunuesi jeton me viktimën;
- d) përdorimin e keq të drogës ose alkoolit nga dhunuesi;
- dh) keqtrajtimin e fëmijëve;
- e) problemet e shëndetit mendor;
- ë) sjelljen e përndjekjes (stalking).

Vlerësimi kryhet në të gjitha fazat e zbatimit të masave mbrojtëse, në interesin më të mirë të viktimës, duke i kushtuar vëmendje të veçantë nevojës për të shmangur viktimizimin dytësor ose të përsëritur.

5. Autoritetet përgjegjëse duhet të rishikojnë vlerësimin individual në intervale të rregullta dhe, kur është e nevojshme, marrin masa të reja ose përditësojnë masat mbrojtëse në vazhdim në përputhje me parashikimet e këtij ligji, për t'u siguruar që ato adresojnë situatën aktuale të viktimës. Personat e varur (të mbështetur nga viktimat) supozohen të kenë nevoja specifike mbrojtëse pa kaluar vlerësimin individual, përveçse nëse ka tregues që ata nuk kanë nevoja të tilla specifike.

Neni 29 **Organi kompetent për lëshimin e urdhrave mbrojtës**

1. Organi kompetent për lëshimin e urdhrave mbrojtës, në rastet e dhunës ndaj grave dhe dhunës në familje të mbuluara nga ky ligj, është gjykata e juridiksionit të përgjithshëm e shkallës së parë, e vendbanimit ose vendndodhjes të viktimës, ose dhunuesit.

2. Gjykata lëshon urdhra mbrojtjeje sipas pikës 3 të nenit 18 të këtij ligji, për marrjen e masave të nevojshme për mbrojtjen dhe sigurinë e viktimës dhe të personave në varësi, duke garantuar për secilin rast vendosjen e një ose disa prej masave mbrojtëse të përmendura në nenet 19 deri në 22 të këtij ligji.

3. Pala e interesuar mund t'i kërkojë gjykatës, sipas rastit, konform dispozitave të këtij ligji, lëshimin e urdhrit të mbrojtjes kundër dhunës ndaj grave ose dhunës në familje, pa kërkuar paraprakisht nxjerrjen e urdhrit të menjëhershëm të mbrojtjes.

4. Pasi gjykata të ketë lëshuar një urdhër të menjëhershëm mbrojtjeje, pala e interesuar mund të kërkojë lëshimin e një urdhri mbrojtës, siç parashikohet në këtë ligj. Urdhri mbrojtës përkatës shërben për të rikonfirmuar vazhdimësinë e urdhrit të menjëhershëm të mbrojtjes, si dhe siguron zbatimin e masave mbrojtëse të përcaktuara sipas këtij ligji.

Neni 30 **Urdhri për masat paraprake të mbrojtjes së menjëhershme**

(përafruar me nenin 48, 57 të K.Stambollit)

1. Kur nga kryerja e vlerësimit të riskut rezulton se dhuna e ushtruar paraqet rrezik për jetën, shëndetin dhe lirinë e gruas ose anëtarëve të familjes, strukturat përgjegjëse për trajtimin e rasteve të dhunës ndaj grave dhe dhunës në familje, pranë Policisë së Shtetit, marrin menjëherë masa paraprake të mbrojtjes së viktimës ose viktimave dhe për ndalimin e dhunës.

2. Në urdhrin për masat paraprake të mbrojtjes së menjëhershme, sipas pikës 1 të këtij neni, derisa gjykata të nxjerrë urdhrin e menjëhershëm të mbrojtjes ose urdhrin e mbrojtjes, përcaktohen një ose disa nga masat e nevojshme për mbrojtjen dhe sigurinë e viktimës dhe të personave në varësi, duke garantuar për secilin rast vendosjen e një ose disa prej masave mbrojtëse të përmendura në nenet 19 deri në 22 të këtij ligji.

3. Urdhri për masat paraprake të mbrojtjes së menjëhershme përfshin një ose disa nga masat e mëposhtme:

a) urdhërimi për largimin e menjëhershëm të dhunuesit nga banesa kur viktimat dhe dhunuesi banojnë në të njëjtën strehë, përveç rastit kur fëmija është dhunues, i moshuar ose person me aftësi të kufizuara;

b) urdhërimi i dhunuesit që të mos kryejë ose të mos kërcënojë se do të kryejë veprime të mëtejshme të dhunës ndaj grave ose dhunës në familje, ndaj viktimës ose pjesëtarëve të tjerë të familjes së viktimës;

- c) urdhërimi i dhunuesit që të mos cenojë, ngacmojë, kontaktojë në mënyrë fizike ose digjitale, ose të komunikojë drejtpërdrejt ose tërthorazi me viktimën ose pjesëtarë të familjes së viktimës;
 - ç) ndalimi menjëherë i dhunuesit, që t'i afrohet strehës, vendit të punës, banesës së familjes së origjinës ose të banesës së personave të tjerë dhe institucioneve arsimore, ose vendeve të cilat frekuentohen më tepër nga viktimë, me përjashtim të rasteve kur frekuentimi bëhet për arsye pune;
 - d) vendosja menjëherë e viktimës në një qendër rezidenciale ose emergjence për viktimat e dhunës ndaj grave ose dhunës në familje, deri në marrjen e vendimit nga gjykata;
 - dh) urdhërimi i një punonjësi të Policisë së Shtetit, që të shoqërojë viktimën në qendrën rezidenciale ose të emergjencës, sipas shkronjës “ç”, të kësaj pike;
 - e) urdhërimin e një punonjësi të Policisë së Shtetit që të shoqërojë viktimën deri në vendbanimin e tij/të saj dhe të mbikëqyrë marrjen e sendeve personale;
 - ë) bllokimi i çdo arme me leje që i përket dhunuesit gjatë kontrollit të kryer apo sekuestrimi i çdo arme pa leje që i përket atij, deri në marrjen e vendimit nga gjykata;
 - f) urdhërimi i dhunuesit për ndalimin e prodhimit dhe/ose shpërndarjes ose kërcënimit për të prodhuar dhe/ose shpërndarë, imazhe intime pa pëlqimin e viktimës;
 - g) urdhërimin e çdo ofruesi të shërbimit on-line që të heqë ose të bllokojë ose të fshijë, përmbajtjen e imazheve intime të viktimës, apo llogaritë/fjalëkalimet e përdorura për përndjekje, apo llogaritë ose lidhjet elektronike të përdorura për ngacmim, apo llogaritë ose lidhjet digjitale të përdorura për nxitje urrejtjeje, brenda 24 orësh nga njoftimi;
 - gj) urdhërimin e dhunuesit ose palëve të treta, për heqjen e profilit/ fjalëkalimeve të komprometuara, spyëare-it apo pajisjeve izoluese, apo ndalimin e publikimit/ shpërndarjes së mëtejshme të përmbajtjes nxitëse të gjuhës së urrejtjes;
 - gj) urdhërimin e administruesve të faqeve, moderatorëve apo palëve të treta për heqjen e përmbajtjes së gjuhës së urrejtjes, apo heqjen/bllokimin e materialeve ofenduese ose seksiste në platformat on-line, brenda 12 orësh nga njoftimi;
 - h) ndalimin e përdorimit të pajisjeve të gjeo-lokalizimit ose të mjeteve të tjera për monitorim pa pëlqim;
 - i) ndalimin e publikimit të çdo të dhëne personale të viktimës të pa kërkuara ;
 - j) detyrimin për dhunuesin të mos angazhohet bashkë me persona të tjerë në veprime kërcënuese të drejtura ndaj viktimës;
 - k) mbrojtjen policore të përkohshme të viktimës;
 - l) detyrimin për të dorëzuar në Policinë e Shtetit, çdo kopje fizike ose digjitale të materialit me imazhe intime të viktimës, apo të çdo pajisje ose kopje digjitale që shërben për përndjekje;
 - ll) ngrirjen e përmbajtjes dhe ruajtjen e provës digjitale, deri në konfirmimin e këtij urdhëri nga gjykata;
 - m) referimin e menjëhershëm ose sipas vullnetit të viktimës tek organet përgjegjëse për hetim penal, sipas Kodit të Procedurës Penale.
4. Në rastet kur dhuna ushtrohet ndaj ose në prani të fëmijëve, Policia e Shtetit merr menjëherë në mbrojtje fëmijën dhe njëkohësisht referon rastin pranë Njesisë për Mbrojtjen e Fëmijëve në njësinë e vetëqeverisjes vendore, sipas rregullave të parashikuara në legjislacionin në fuqi për të drejtat dhe mbrojtjen e fëmijës.

Neni 31

Organi kompetent dhe procedura e lëshimit të Urdhrit për Masat Paraprake të Mbrojtjes së Menjëhershme

1. Urdhri për masat paraprake të mbrojtjes së menjëhershme nxirret nga titullari i strukturës përgjegjëse të Policisë së Shtetit, në juridiksionin e së cilës është raportuar dhuna, sipas procedurës dhe modelit, të përcaktuar me udhëzim të përbashkët të Ministrit përgjegjës për çështjet e rendit dhe sigurisë publike dhe Ministrit që mbulon çështjet sociale dhe të barazisë gjinore.
2. Një kopje e urdhrin për masat paraprake të mbrojtjes së menjëhershme i njoftohet menjëherë, kur nuk është i pranishëm, koordinatori vendor për referimin e rasteve të dhunës ndaj grave dhe dhunës në marrëdhëniet familjare.
3. Kur në të gjithë vendin ose në një pjesë të territorit të tij janë vendosur masat e jashtëzakonshme, përkatësisht, titullari i strukturës përgjegjëse të Policisë së Shtetit detyrohet të lëshojë urdhrin për masat paraprake për mbrojtjen e menjëhershme, sipas nenit 30, në çdo rast kur konstaton se është ushtruar dhunë. Gjatë gjithë periudhës së zgjatjes së masave të jashtëzakonshme, në kërkesën drejtuar gjykatës për vlerësimin e masave paraprake të mbrojtjes, të marra përmes urdhrin për masat paraprake për mbrojtjen e menjëhershme të lëshuar, policia duhet t'i kërkojë gjykatës lëshimin e urdhrin të mbrojtjes, pa kërkuar paraprakisht nxjerrjen e urdhrin të menjëhershëm të mbrojtjes.
4. Brenda 48 orëve nga marrja e masave, sipas përcaktimit të nenit 30, organet përgjegjëse për trajtimin e rasteve të dhunës ndaj grave dhe dhunës në familje, pranë Policisë së Shtetit, paraqesin përpara gjykatës kërkesë për vlerësimin e masave paraprake të mbrojtjes së menjëhershme dhe kërkesë-padi për lëshimin e urdhrin të menjëhershëm të mbrojtjes.
5. Të drejtën për të kërkuar vlerësimin e urdhrin për masat paraprake të mbrojtjes së menjëhershme përpara gjykatës e ka edhe viktimat dhe subjektet e parashikuara nga neni 26, pika 3, e këtij ligji, brenda 48 orëve, nga dita e lëshimit të tij.
6. Gjykata, 48 orë nga dita e paraqitjes së kërkesës, në seancë gjyqësore vendos:
 - a) vlerësimin e masave mbrojtëse të vendosura në urdhrin për masat paraprake të mbrojtjes së menjëhershme dhe lëshimin e urdhrin të menjëhershëm të mbrojtjes;
 - b) anulimin e urdhrin për masat paraprake të mbrojtjes së menjëhershme dhe ndërprerjen e pasojave të tij, nëse nuk provohen faktet dhe rrethanat për të cilat është lëshuar.
7. Gjykata, për nevoja të gjykimit, mund të thërrasë përfaqësuesin e Policisë së Shtetit dhe/ose koordinatori vendor për referimin e rasteve të dhunës ndaj grave dhe dhunës në marrëdhëniet familjare, të paraqiten në seancë gjyqësore për të dhënë shpjegime.
8. Ndalohet çdo procedurë e detyrueshme alternative e zgjidhjes së konflikteve midis viktimës dhe autorit të dhunës, duke përfshirë ndërmjetësimin dhe pajtimin, në lidhje me të gjitha format e dhunës të mbuluara nga ky ligj.
9. Viktimat e dhunës ndaj grave dhe dhunës në familje kanë të drejtën për ndihmë juridike falas, sipas kushteve të parashikuara nga legjislacioni për ndihmën juridike të garantuar nga shteti.
10. Masat mbrojtëse të menjëhershme përfshijnë edhe ndalimin e kontaktit digjital me viktimën, pezullimin e menjëhershëm të qasjes në llogaritë elektronike të dhunuesit që përdoren për ushtrimin e dhunës dhe urdhërimin e ofruesve të shërbimeve digjitale për heqjen e përmbajtjeve të dëmshme.
11. Në rastet e dhunës seksuale, urdhri i mbrojtjes përfshin detyrimin e autoriteteve shëndetësore për të garantuar ndihmë mjekësore emergjente dhe mbështetje psiko-sociale afatgjatë.

Neni 32

Forma e kërkesë-padisë

1. Kërkesë-padia për lëshimin e urdhrave të mbrojtjes dhe urdhrave të menjëhershëm të mbrojtjes duhet të përmbajë edhe:

- a) të dhëna personale rreth familjes ose marrëdhënieve farefisnore mes viktimës dhe dhunuesit ose të dhëna rreth çdo marrëdhënie tjetër mes viktimës dhe dhunuesit;
 - b) përshkrimin e qartë të fakteve dhe rrethanave, në të cilat ka ndodhur akti i dhunës ndaj grave ose dhunës në familje, duke përfshirë arsyet që sqarojnë cenimin e sigurisë, të shëndetit, të dinjitetit apo të mirëqenies së viktimës nga i padituri (dhunuesi) të parashikuara në nenin 5 pikat 1, 2 dhe 3 të këtij ligji;
 - c) masat mbrojtëse të posaçme që kërkohen;
 - ç) nënshkrimin e kërkuesit.
2. Kërkesë-padia për urdhër mbrojtjeje mund të paraqitet në çdo kohë para gjykatës nga ana e personave që legjitimohen për ta kërkuar atë. Në rastet kur kërkohet ndihmë e menjëhershme, kërkesa mund të plotësohet dhe të paraqitet pranë komisariatit më të afërt të policisë dhe punonjësi i policisë vepron në përputhje me ligjin “Për Policinë e Shtetit”.
3. Për hartimin e kërkesë-padisë, përgatitjen e akteve dhe përfaqësimin në procesin gjyqësor, kërkuesi asistohet nga një avokat që ofron ndihmën juridike dytësore, në përputhje me kushtet dhe rregullat e parashikuara nga legjislacioni në fuqi për ndihmën juridike të garantuar nga shteti.
4. Kërkuesi i UMM/UM-së dhe mbajtësi i UPM-së përjashtohen nga:
- a) pagimi i tarifave gjyqësore dhe shpenzimeve gjyqësore, në përputhje me legjislacionin në fuqi për ndihmën juridike të garantuar nga shteti;
 - b) detyrimi për të parapaguar tarifën e vënies në ekzekutim të urdhrin pranë shërbimit përmbarrimor gjyqësor shtetëror, në përputhje me legjislacionin në fuqi për ndihmën juridike të garantuar nga shteti;
 - c) pagimi i akteve të ekspertimit psikosocial, të interpretit të gjuhës së shenjave, të ekspertit përkthyes, të ekspertimit mjeko-ligjor, të ekspertimit për vlerësimin e rrezikut të dhunës ndaj grave ose dhunës në familje ose të ndonjë akti ekspertimi tjetër.
- Pas lëshimit të UMM/UM-së, shpenzimet gjyqësore i ngarkohen palës që ka ushtruar dhunë ndaj grave ose dhunë në familje.
5. Kërkesë-padia regjistrohet në një regjistër të veçantë, protokollohet ditën e dorëzimit të saj dhe hidhet në short ditën e nesërme. Gjykata kryen gjykimin në afatet e parashikuara nga ky ligj dhe zbaton format e njoftimit të parashikuara në dispozitat e Kodit të Procedurës Civile, për palët ose subjektet e tjera. Për nevojat të zhvillimit të gjyqimit, kur rrethanat e çështjes e diktojnë, gjykata, sipas nevojës, mund të zhvillojë seancën gjyqësore në mungesë të palëve, pavarësisht nga konfirmimi i marrjes dijeni.
6. Gjykata, në vendimin e lëshimit të urdhrin të mbrojtjes, vendos edhe për rastet e parashikuara në pikën 4 të këtij neni.

Neni 33 **Provat në procesin gjyqësor**

(përafruar me preambulën dhe nenin 15, 20 të Direktivës)

1. Provat që duhet t’i paraqiten gjykatës mund të përfshijnë por nuk kufizohen vetëm në:
 - a) dëshmi ose raportime të dhunës ndaj grave ose dhunës në familje;
 - b) raporte të policisë;
 - c) dëshmi të profesionistëve të kujdesit shëndetësor ose të shërbimeve mbështetëse në rastet e dhunës seksuale;
 - ç) raport mjekësor ose raport mjeko-ligjor të lëshuar nga Instituti i Mjekësisë Ligjore;
 - d) akt-ekspertimi;
 - dh) ekzaminime dhe shpjegime/pohime të palëve;

- e) prova elektronike ose digjitale në rastet e dhunës digjitale;
 - ë) vlerësimi individual për identifikimin e nevojave mbrojtëse të viktimave nga shërbimet sociale pranë njësive të vetëqeverisjes vendore;
 - f) dokumente të tjera të lëshuara nga punonjësit e zyrës së shërbimeve sociale pranë njësive vendore;
 - g) dokumente të lëshuara nga persona juridikë (OJF), të regjistruara sipas dispozitave në fuqi;
 - gj) Në rastet e dhunës së lehtësuar nga teknologjia, provë e pranueshme konsiderohen edhe përmbytjet e manipuluar, të dhënat e ruajtura në serverë jashtë territorit të Republikës së Shqipërisë, si dhe çdo formë e përmbytjes së shpërndarë online që lidhet me rastin, të mbledhura sipas procedurave të bashkëpunimit ndërkombëtar.
2. Kur nga të dhënat e kërkesës bëhet e qartë se komisaritet e policisë, organet e pushtetit vendor, qendrat shëndetësore, Instituti i Mjekësisë Ligjore, çdo institucion publik ose privat, kanë prova shkrese lidhur me ushtrimin e dhunës ndaj grave dhe dhunës në familje, ato lëshojnë menjëherë një kopje të certifikuar (kopje me vulë) për këtë, në bazë të kërkesës së paraqitur nga viktimë, përfaqësuesi i saj ligjor ose të vetë gjykatës. Në rastet kur kërkuesi deklaron pamundësinë për sigurimin e dokumentacionit të parashikuar në këtë pikë, si dhe në çdo rast tjetër kur gjykata çmon se plotësimi i kërkesës mund të bëhet shkak për vonesa, të cilat cenojnë thelbin e të drejtave të viktimës, gjykata mund të urdhërojë dorëzimin e dokumentacionit të nevojshëm nga organet e administratës publike, që e disponojnë atë. Moslëshimi i dokumentacionit të përcaktuar në pikën 2, të këtij neni, përbën shkak për fillimin e ecurisë disiplinore ndaj personit përgjegjës, bazuar në dispozitat e legjislacionit të posaçëm.
3. Kur nuk disponon të gjitha provat e parashikuara në pikën 1 të këtij neni, gjykata lëshon me vendim urdhrin e mbrojtjes, bazuar vetëm në përshkrimin e rrethanave dhe fakteve në të cilat është kryer dhuna ndaj grave ose dhuna në familje, duke u bazuar në bindjen e vet. Bindja e gjykatës mbështetet edhe në parimin e mbrojtjes së viktimës dhe vlerësimin e ekspertëve të fushës.
4. Gjkata pranon prova elektronike ose digjitale nëse:
- a) integriteti dhe origjina verifikohen me kodin verifikues kriptografik (hash) ose regjistri sistemi;
 - b) provohet lidhja midis provës dhe personit/ngjarjes;
 - c) palës tjetër i jepet mundësia t'i kundërshtojë ato.
5. Policia ose gjykata siguron kopje të pandryshueshme të imazhit brenda 24 orësh nga paraqitja e provës dhe e mban të dokumentuar.
6. Kur nevojitet vlerësim teknik, gjykata emëron ekspert mjeko-ligjor të licencuar nga Ministria e Drejtësisë.
7. Brenda 6 muajve nga hyrja në fuqi e këtij ligji, Ministria e Drejtësisë miraton rregullore që:
- a) përcakton formatet standarde të ruajtjes (hash-algoritme, imazhe forensike);
 - b) udhëzon mbi ruajtjen e privatësisë dhe mbrojtjen e të dhënave personale;
 - c) përshkruan procedurën për “live capture” dhe “screen recording”.
8. Dëshmitë që lidhen me sjelljen seksuale të kaluar të viktimës ose aspekte të tjera të jetës private të viktimës lidhur me këtë, lejohet të përdoren vetëm kur janë të rëndësishme dhe të nevojshme, për të vlerësuar një çështje të veçantë në rastin në fjalë ose për ushtrimin e të drejtave të mbrojtjes. Paraqitja e dëshmive për sjelljen seksuale të mëparshme, dhe veshjen e viktimës, për të vënë në dyshim besueshmërinë dhe mungesën e pëlqimit të viktimave në rastet e dhunës seksuale, duhet të shmangen për të evituar vazhdimësinë e stereotipeve dëmtuese ndaj viktimave dhe viktimizimin dytësor ose të përsëritur.
9. Për të ndihmuar në sigurimin vullnetar të dëshmive, veçanërisht në rastet e dhunës seksuale, autoritetet përgjegjëse duhet të orientojnë viktimat, pa vonesë të panevojshme, tek profesionistët përkatës të kujdesit shëndetësor dhe kujdesit psikologjik ose shërbimet

mbështetëse të specializuara, në ndihmën për sigurimin e dëshmimeve. Viktimat duhet të informohen për rëndësinë e mbledhjes së këtyre dëshmimeve sa më shpejt të jetë e mundur.

Neni 34

Gjykimi për lëshimin e urdhrit të mbrojtjes

(përafruar me nenin 48, 57 të Konventës së Stambollit)

1. Gjykata vendos për lëshimin e urdhrit të mbrojtjes brenda 15 ditëve nga dita e regjistrimit të kërkesës.
2. Gjatë shqyrtimit të kërkesës për urdhër mbrojtjeje, gjykata dëgjon me radhë personat në vijim:
 - a) viktimën, përfaqësuesin ligjor apo avokatin e saj;
 - b) të paditurin (dhunuesin), përfaqësuesin ligjor apo avokatin e tij/saj;
 - c) prokurorin, nëse ky ka paraqitur kërkesën;
 - ç) përfaqësuesit e policisë;
 - d) përfaqësuesit e zyrës së shërbimeve sociale pranë njësisë vendore në të cilën jeton përherë ose përkohësisht personi i përmendur, kur kërkuesi është nën 18 vjeç, nuk ka zotësi për të vepruar apo dhuna e ushtruar në familje ka ndikim mbi personat e lartpërmendur;
 - dh) punonjësit e qendrave shëndetësore apo të qendrave të shërbimit dhe rehabilitimit, të cilët kanë asistuar viktimën pas ushtrimit të dhunës mbi të;
 - e) dëshmitarët, të cilët gjykata i konsideron të domosdoshëm;
 - ë) koordinatori/et vendorë të referimit të dhunës në familje.
3. Në rastin kur kërkesa është paraqitur nga policia, prokuroria, institucionet shkollore, shëndetësore ose nga koordinatori/et vendorë të referimit të dhunës në familje, tërheqja e viktimës nga procesi nuk sjell si pasojë mosgjykimin e çështjes së filluar.
4. Ndalohet çdo procedurë e detyrueshme alternative e zgjidhjes së konflikteve midis viktimës dhe autorit të dhunës, duke përfshirë ndërmjetësimin dhe pajtimin, në lidhje me të gjitha format e dhunës të mbuluara nga ky ligj.
5. Viktimat e dhunës ndaj grave dhe dhunës në familje kanë të drejtën për ndihmë juridike, falas, sipas kushteve të parashikuara nga legjislacioni për ndihmën juridike të garantuar nga shteti.

Neni 35

Vendimi i gjykatës për lëshimin e urdhrit të mbrojtjes

1. Gjykata mund të lëshojë me vendim një urdhër mbrojtjeje vetëm ndaj dhunuesit të përmendur në kërkesë-padi. Gjykata lëshon me vendim urdhrin e mbrojtjes duke caktuar një ose më shumë prej masave të përcaktuara në këtë ligj nëse vërteton se:
 - a) ekzistojnë dyshime të arsyeshme për të besuar se dhunuesi përbën rrezik për kryerjen ose kërcënon kryerjen e ndonjë akti të dhunës ndaj grave ose dhunës në familje;
 - b) lëshimi i urdhrit të mbrojtjes me vendim gjykate është i nevojshëm për të mbrojtur sigurinë, shëndetin, dinjitetin, mirëqenien e viktimës ose viktimave, urdhër në të cilin, përveç kërkuesit, gjykata çmon se mund të përfshihen edhe persona të tjerë, me të cilët kërkuesi ka lidhje familjare ose intime, që mund të bëhen shkak për ushtrimin e dhunës ndaj këtyre të fundit.

2. Në urdhrin e mbrojtjes ndaj dhunës në familje, të lëshuar me vendim gjykate, përveç masës që parashikohet në shkronjën “a” të pikës 1 të nenit 19, në varësi të rrethanave të çështjes, mund të vendoset dhe një ose disa nga masat mbrojtëse të parashikuara në shkronjat “b” deri në “nj” të pikës 1 të nenit 19.

3. Kur një ose më shumë nga indikatorët/elementët e rrezikut të lartë sipas nenit 28 janë të pranishëm, gjykata:

- a) mund të zgjasë kohëzgjatjen e urdhrit deri në 3 (tre) vite;
- b) urdhëron ndalim absolut të kontaktit në çdo formë digjitale;
- c) urdhëron bllokim të menjëhershëm të llogarive on-line të autorit që shërbejnë për dhunë;
- ç) mund të vendosë pajisje mbrojtëse elektronike (GPS) për autorin, sipas ligjit;
- d) urdhëron strehim urgjent dhe mbështetje psikologjike të vazhduar për viktimën dhe fëmijët.

4. Gjkata nuk mund të refuzojë lëshimin e urdhrit të mbrojtjes për shkak të një procesi tjetër gjyqësor, ku përfshihet njëra prej palëve.

5. Vendimi përfundimtar i gjykatës për lëshimin e urdhrit të mbrojtjes, i cili, përveçse përmbush kërkesat e nenit 310 të Kodit të Procedurës Civile, përmban:

- a) masën e caktuar nga gjykata;
- b) kohëzgjatjen e masës, e cila nuk mund të jetë më e gjatë se 12 muaj, por me të drejtë shtyrjeje deri në 3 vjet;
- c) njoftimin se shkelja e urdhrit të mbrojtjes, të lëshuar me vendim gjykate, përbën vepër penale në kuptim të nenit 321, paragrafi i dytë ose nenit 320 të Kodit Penal;
- ç) njoftimin për të drejtën e ankimit ndaj urdhrit të mbrojtjes.

6. Urdhri i mbrojtjes, i lëshuar me vendim gjykate, i njoftohet menjëherë dhunuesit, i cili nuk ka qenë i pranishëm gjatë seancës gjyqësore, sipas nenit 316 të Kodit të Procedurës Civile. Viktima duhet të pajiset nga gjykata me dy kopje të vendimit origjinal, në mënyrë që njërin prej tyre ta mbajë për vete dhe tjetrën ta vërë në dispozicion të policisë në momentin që paraqitet nevoja.

7. Gjkata, brenda 24 orëve pas lëshimit të urdhrit të mbrojtjes me vendim gjykate, u dërgon nga një kopje të tij personave në vijim:

- a) viktimës dhe personave të tjerë të shënuar në vendim;
- b) prokurorit, nëse ka bërë kërkesë;
- c) zyrës së shërbimeve sociale të njësive vendore, ku janë me banim të përhershëm apo të përkohshëm viktimat dhe personat e tjerë të përmendur në vendim;
- ç) komisarit të policisë në rajonin ku janë me banim të përhershëm apo të përkohshëm viktimat dhe personat e tjerë të përmendur në vendim.
- d) punëdhënësit të dhunuesit dhe, punëdhënësit të viktimës, vetëm në rastet kur viktimat e kërkon shprehimisht ose kur rreziku lidhet me ambientin e punës;
- dh) zyrës përmbartimore gjyqësore.

8. Vendimi për urdhrin e mbrojtjes dhe urdhrin e menjëhershëm të mbrojtjes regjistrohet në një regjistër të veçantë, i cili administrohet pranë çdo gjykate sipas modelit, rregullave dhe procedurave që miratohen me vendim të Këshillit të Lartë Gjyqësor.

Neni 36

Gjykimi për lëshimin e urdhrit të menjëhershëm të mbrojtjes

(përafruar me nenin 48, 57 të K.Stambollit)

1. Gjkata vendos në lidhje me kërkesën për mbrojtje të menjëhershme:

- a) të një fëmije, brenda 24 orëve pas parashtrimit të kërkesës;
 - b) të subjekteve të tjera të dhunës ndaj grave ose dhunës në marrëdhëniet familjare, brenda 48 orëve pas parashtrimit të kërkesës.
2. Në rastin e shqyrtimit të kërkesës për urdhër të menjëhershëm mbrojtjeje, gjykata mban një seancë ku dëgjohen personat në vijim:
- a) viktimë, përfaqësuesi ligjor apo avokati i saj;
 - b) dhunuesi, përfaqësuesi apo avokati i tij;
 - c) prokurori, nëse merr pjesë;
 - ç) kërkuesit e tjerë, të parashikuar në nenin 26 të këtij ligji;
 - d) dëshmitarët, të cilët gjykata i konsideron të domosdoshëm.
3. Ndalohet çdo procedurë e detyrueshme alternative e zgjidhjes së konflikteve midis viktimës dhe autorit të dhunës, duke përfshirë ndërmjetësimin dhe pajtimin, në lidhje me të gjitha format e dhunës të mbuluara nga ky ligj.
4. Viktimat e dhunës ndaj grave dhe dhunës në familje kanë të drejtën për ndihmë ligjore falas, sipas kushteve të parashikuara nga legjislacioni për ndihmën juridike të garantuar nga shteti.

Neni 37

Vendimi i gjykatës për lëshimin e urdhrave të menjëhershëm të mbrojtjes

1. Gjykata lëshon me vendim urdhrin e menjëhershëm të mbrojtjes, duke caktuar një ose më shumë prej masave të përcaktuara në këtë ligj, nëse konstaton se:
- a) ekzistojnë bazat për të besuar se i padituri (dhunuesi) ka kryer ose ka kërcënuar se do të kryejë ndonjë vepër të dhunës ndaj grave ose dhunës në familje; ose
 - b) i padituri (dhunuesi) paraqet kërcënim të drejtpërdrejtë dhe të menjëhershëm për sigurinë, shëndetin, dinjitetin ose mirëqenien e viktimës, ose të anëtarëve të tjerë të familjes së viktimës; ose
 - c) lëshimi i urdhrit të menjëhershëm të mbrojtjes me vendim gjykate është i nevojshëm për të mbrojtur sigurinë, shëndetin, dinjitetin, mirëqenien e viktimës apo të anëtarëve të tjerë të familjes së viktimës, që mbrohen me anë të urdhrit të mbrojtjes.
2. Në urdhrin e menjëhershëm të mbrojtjes, të lëshuar me vendim gjykate, përveç masës që parashikohet në shkronjën “a” të pikës 1 të nenit 19, në varësi të rrethanave të çështjes, mund të vendoset dhe një ose disa nga masat e parashikuara në shkronjën “m” për rastet e dhunës në familje që shoqërohet me dhunë, ngacmim, gjuhë urrejtje apo përndjekje digjitale, për të mbrojtur jetën private dhe imazhin e viktimës.
3. Gjykata nuk mund të refuzojë lëshimin e urdhrit të menjëhershëm të mbrojtjes për shkak të një procesi tjetër gjyqësor, ku përfshihet njëra prej palëve.
4. Gjykata lëshon urdhrin e menjëhershëm të mbrojtjes edhe në rastet kur palët pretendojnë se konflikti është zgjidhur ose do të zgjidhet me pajtim ose ndërmjetësim.
5. Vendimi përfundimtar i gjykatës për lëshimin e urdhrit të menjëhershëm të mbrojtjes, i cili duhet të plotësojë kërkesat e nenit 310 të Kodit të Procedurës Civile, përmban:
- a) masën e caktuar nga gjykata;
 - b) kohëzgjatjen e masës, e cila mbaron në momentin që fillon të zbatohet urdhri i mbrojtjes i vendosur nga gjykata;
 - c) njoftimin se shkelja e vendimit të gjykatës për lëshimin e urdhrit të menjëhershëm të mbrojtjes përbën vepër penale, në kuptim të nenit 320 të Kodit Penal;
 - ç) datën e dëgjimit për vërtetimin e urdhrit të menjëhershëm të mbrojtjes, e cila është brenda 20 ditëve prej lëshimit të tij me vendim gjykate.

6. Urdhri i menjëhershëm i mbrojtjes, i lëshuar me vendim gjykate, i njoftohet menjëherë dhunuesit, i cili nuk ka qenë i pranishëm gjatë seancës gjyqësore, sipas nenit 316 të Kodit të Procedurës Civile.

Viktima duhet të pajiset nga gjykata me dy kopje të vendimit origjinal, në mënyrë që njërin prej tyre ta mbajë për vete dhe tjetrën ta vërë në dispozicion të policisë në momentin që paraqitet nevoja.

7. Gjkata, brenda 24 orëve pas lëshimit të vendimit, u dërgon nga një kopje të tij personave në vijim:

- a) viktimës dhe personave të tjerë të shënuar në vendim;
- b) kërkuesve në kuptim të nenit 26 të këtij ligji;
- c) zyrës së shërbimeve sociale të njësive vendore, ku janë me banim të përhershëm apo të përkohshëm viktimat dhe personat e tjerë të përmendur në vendim;
- ç) komisarit të policisë në rajonin ku janë me banim të përhershëm apo të përkohshëm viktimat dhe personat e tjerë të përmendur në vendim;
- d) punëdhënësit të dhunuesit dhe, punëdhënësit të viktimës, vetëm në rastet kur viktimat e kërkon shprehimisht ose kur rreziku lidhet me ambientin e punës.;
- dh) zyrtarëve përmbartës të vendit të ekzekutimit.

8. Vendimi i gjykatës për nxjerrjen e urdhrin të menjëhershëm të mbrojtjes përbën titull ekzekutiv dhe nuk mund të ankimohet. Vendimi ekzekutohet menjëherë nga organet e policisë, në bashkëpunim me shërbimin përmbartës gjyqësor dhe zyrën e shërbimeve sociale të njësive të vetëqeverisjes vendore ku janë me banim të përhershëm ose të përkohshëm viktimat dhe personat e tjerë, të parashikuar në vendim.

Neni 38

Gjykimi për vërtetimin e urdhrin të menjëhershëm të mbrojtjes

(përafruar me nenin 48, 57 të K.Stambollit)

1. Gjkata kryen seancën, sipas nenit 35, të këtij ligji, jo më vonë se 20 ditë, nga dita e lëshimit të urdhrin të menjëhershëm të mbrojtjes. Në përfundim të procesit gjyqësor, gjykata:

- a) vendos anulimin, si dhe ndërprerjen e efekteve të urdhrin të menjëhershëm të mbrojtjes, të lëshuar më parë me vendim gjykate, kur ky i fundit nuk arrin të provohet;
- b) refuzon lëshimin e urdhrin të mbrojtjes me vendim gjykate, kur nuk arrin të provohet urdhri i menjëhershëm i mbrojtjes, i lëshuar më parë me vendim gjykate;
- c) lëshon urdhrin e mbrojtjes me vendim gjykate në bazë të nenit 35 të këtij ligji. Sipas nevojës, ky vendim mund t'i ndryshojë kushtet e urdhrin të menjëhershëm të mbrojtjes, të lëshuar më parë me vendim gjykate.

2. Ndalohet çdo procedurë e detyrueshme alternative e zgjidhjes së konflikteve midis viktimës dhe autorit të dhunës, duke përfshirë ndërmjetësimin dhe pajtimin, në lidhje me të gjitha format e dhunës të mbuluara nga ky ligj.

3. Viktimat e dhunës ndaj grave dhe dhunës në familje kanë të drejtën për ndihmë ligjore dhe falas, sipas kushteve të parashikuara nga legjislacioni për ndihmën juridike të garantuar nga shteti.

Neni 39

Ankimi

1. Kundër vendimit të gjykatës për lëshimin e urdhrit të mbrojtjes, vërtetimin e urdhrit të menjëhershëm të mbrojtjes, si dhe moslëshimin e urdhrit të menjëhershëm të mbrojtjes, mund të bëhet ankim brenda 5 ditëve nga e nesërmja e njoftimit të vendimit të arsyetuar.

Gjykata e apelit shprehet me vendim brenda 15 ditëve nga dita e regjistrimit të ankimit. Kundër vendimit të gjykatës së apelit nuk lejohet rekurs në Gjykatën e Lartë.

2. Paraqitja e ankimit nuk e pezullon ekzekutimin e vendimit të gjykatës për lëshimin e urdhrit të menjëhershëm të mbrojtjes ose të urdhrit të mbrojtjes.

Neni 40

Rrethanat për ndryshimin, ndërprerjen dhe vazhdimin e urdhrit të mbrojtjes

1. Nëse rrethanat kanë ndryshuar rrënjësisht, viktima (përfaqësuesi i saj), dhunuesi, koordinatori vendor ose prokurori, nëse ka marrë pjesë në proces, mund të paraqesë kërkesë për ndryshimin ose ndërprerjen e urdhrit të mbrojtjes.

2. Pas marrjes së kërkesës për ndryshimin ose ndërprerjen e urdhrit të mbrojtjes, gjykata vazhdon shqyrtimin e kërkesës, në bazë të nenit 36 të këtij ligji. Në fund të shqyrtimit gjykata vendos:

a) lënien në fuqi të urdhrit të mbrojtjes;

b) ndryshimin e urdhrit të mbrojtjes nëse kjo kërkohet nga rrethanat që kanë ndryshuar rrënjësisht; ose

c) ndërprerjen e tij, nëse masat e përcaktuara në nenet 19 deri në 22 të këtij ligji, nuk vlejné më, për shkak të ndryshimit rrënjësor të rrethanave.

3. Parashtrimi i kërkesës për ndryshimin ose ndërprerjen e urdhrit të mbrojtjes nuk e pezullon ekzekutimin e vendimit për lëshimin e urdhrit të mbrojtjes.

4. Viktima ose përfaqësuesi i autorizuar prej saj, 15 ditë para përfundimit të efekteve të vendimit për lëshimin e urdhrit të mbrojtjes, mund të parashtojë kërkesën për vazhdimin e tij. Nëse nuk parashtrohet kërkesa, urdhri i mbrojtjes ndërpritet automatikisht në ditën e përfundimit të efekteve të tij.

5. Pas marrjes së kërkesës për vazhdimin e urdhrit të mbrojtjes, gjykata vazhdon me shqyrtimin e kërkesës, në bazë të nenit 35 të këtij ligji. Në fund të shqyrtimit gjykata vendos:

a) vërtetimin e ndërprerjes së urdhrit të mbrojtjes në datën e përfundimit të efekteve të tij; ose

b) vazhdimin e efekteve të vendimit për lëshimin e urdhrit të mbrojtjes, nëse vlejné kriteret e përcaktuara në nenin 36 pika 1 të këtij ligji.

Neni 41

Ekzekutimi i vendimit gjyqësor

(përafruar me Preambulën e Direktivës)

1. Vendimi gjyqësor për lëshimin e urdhrit të mbrojtjes është përfundimtar dhe përbën titull ekzekutiv nga dita e shpalljes së tij. Së bashku me urdhrin e menjëhershëm të mbrojtjes, gjykata lëshon edhe urdhrin e ekzekutimit të tij. Vendimi ekzekutohet menjëherë nga shërbimi përmbartimor gjyqësor në bashkëpunim me strukturat e Policisë së Shtetit, dhe koordinatori vendor ose zyra e shërbimeve sociale të njësisë vendore ku janë me banim të përhershëm ose të përkohshëm viktima dhe personat e tjerë të përmendur në vendim, punëdhënësi si dhe çdo institucion tjetër i ngarkuar me zbatimin e tij.

2. Punonjësit socialë dhe efektivat e policisë marrin të gjitha masat për ekzekutimin e menjëhershëm dhe të vazhdueshëm të masave mbrojtëse të vendosura konform me nenet 19 deri në 22 të këtij ligji.
3. Gjatë kohëzgjatjes së vendimit gjyqësor për UMM/UM-në, zyra e shërbimeve sociale të njësisë së vetëqeverisjes vendore monitoron respektimin e urdhrat të mbrojtjes nga palët dhe çdo 60 ditë përgatit një raport, për të cilin, në çdo rast, vë në dijeni Policinë e Shtetit. Palët përkatëse në vendimin gjyqësor bashkëpunojnë për të siguruar vizitat në banesë dhe/ose në vendin e punës, të përfaqësuesve të zyrës së shërbimeve sociale të njësisë së vetëqeverisjes vendore dhe institucioneve përgjegjëse, sipas vendimit të gjykatës për urdhrin e menjëhershëm të mbrojtjes dhe/ose urdhrin e mbrojtjes, duke dhënë edhe informacionin e nevojshëm.
4. Institucionet, qendrat rezidenciale, qendrat e shërbimeve, OJF-të për ofrim shërbimesh zbatojnë masat e parashikuara në vendimin gjyqësor dhe koordinojnë punën e tyre me njësitë e qeverisjes vendore dhe drejtoritë e policisë, si ekzekutuese direkt të këtyre vendimeve.
5. Kur është i disponueshëm, i përshtatshëm dhe i nevojshëm sipas rastit, me qëllim sigurimin e respektimit dhe zbatimit të urdhërave të mbrojtjes, regjistrimin e shkeljes së këtyre urdhërave dhe përmirësimin e mbikëqyrjes së autorëve, duhet të konsiderohet monitorimi elektronik. Kur përdoret monitorimi elektronik, viktimat duhet të informohen për kapacitetet dhe kufizimet e tij.

Neni 42

Shkelja e urdhrat të mbrojtjes

Shtuar (përafruar me pikën 47, të Preambulës së Direktivës)

1. Në rast të moszekutimit vullnetar nga palët ose të pengimit të ekzekutimit të urdhërave të mbrojtjes nga organet zbatuese, siç parashikohet në dispozitat e këtij ligji dhe/ose në vendimin e gjykatës, ndaj personave përgjegjës zbatohen dispozitat e Kodit Penal për veprime të kryera në kundërshtim me vendimin e gjykatës, në lidhje me detyrat e lindura nga urdhrat e mbrojtjes.
2. Autoritetet përgjegjëse duhet të marrin masat, kur është e nevojshme, të kryejnë një rishikim të vlerësimit individual pas raportimit të një shkelje, si dhe të kërkojnë marrjen e masave shtesë mbrojtëse për shkak të shtimit të rrezikut për viktimën.
3. Viktima ka të drejtë të informohet pa vonesë për çdo shkelje të urdhërit të mbrojtjes, kur kjo shkelje mund të ketë ndikim në sigurinë e saj.

Neni 43

Procedimi penal

Lëshimi i urdhrat të menjëhershëm të mbrojtjes apo urdhrat të mbrojtjes me vendim gjykate nuk i ndalon palët e interesuara të nisin procesin penal, për sa i përket veprimeve apo mosveprimeve që përbëjnë figura të veprave penale. Punonjësi i policisë, ku paraqitet për mbrojtje viktima, e referon rastin në organin e prokurorisë për ndjekjen penale të dhunuesit, sipas rregullave të përcaktuara në Kodin e Procedurës Penale.

KREU VII

PARANDALIMI

Neni 44

Ndërgjegjësimi dhe edukimi publik

*Konventa e Stambollit Përafruar me nenet 12, 13 të Konventës së Stambollit
Përafruar me nenet 5, 6, 7, 8, 26, 27, 28, 29, 30, 34, 35 të Direktivës*

1. Nën drejtimin e autoritetet kryesor përgjegjës, autoritetet përgjegjëse në nivel qendror dhe vendor në bashkëpunim me median, shoqërinë civile, komunitetet e prekura dhe institucione të tjera të përfshira në të drejtat dhe mbrojtjen ligjore dhe psikologjike të viktimave sipas këtij ligji, realizojnë mbi baza të planifikimeve vjetore fushata ose programe të rritjes së ndërgjegjësimi dhe edukimit të publikut.

2. Format e këtyre aktiviteteve përfshijnë por pa u kufizuar:

- a) aktivitetet me natyrë ndërgjegjësuere mbi format, raportimin dhe pasojat e dhunës, identifikimin e hershëm dhe mekanizmat mbrojtës;
- b) angazhimi e burrave dhe djemve si aleatë dhe agjentë ndryshimi në parandalimin, çrrënjosjen e paragjykimeve, zakoneve, traditave dhe të gjitha praktikave të tjera diskriminuere ndaj grave ose në rolet e stereotipizuara për burrat dhe gratë duke promovuar modele pozitive.
- c) aktivitete edukative për fëmijët dhe të rinjve përfshirë ato mbi rreziqet e dhunës online dhe cenimin e privatësisë nga përmbajtjet e dëmshme në platformat digjitale;
- ç) publikime, broshura, video, për edukimin publik, në gjuhë të thjeshtë e të kuptueshme si dhe në formate të aksesueshme për personat me aftësi të kufizuara;
- d) fushata ndërgjegjësimi për punëdhënësit, punëmarrësit dhe personat me funksione mbikëqyrëse në sektorin publik dhe privat, për parandalimin dhe trajtimin e ngacmimit seksual në vendin e punës;
- dh) përgatitjen e emisione televizive.

Neni 45

Trajnimi i profesionistëve

1. Viktimat e dhunës sipas këtij ligji trajtohen vetëm nga profesionistë të trajnuar dhe specializuar në këtë fushë.

2. Autoriteti kryesor përgjegjës bashkëpunon, por pa u kufizuar, me Shkollën Shqiptare të Administratës Publike, Shkollën e Magjistraturës, Drejtorinë e Përgjithshme të Policisë së Shtetit, Akademinë e Sigurisë, Këshillin e Lartë Gjyqësor, Këshillin e Lartë të Prokurorisë, Inspektorin e Lartë të Drejtësisë, Shkollën e Avokatisë, Urdhrin e Psikologut dhe Urdhrin e Punonjësit Social, Shërbimin e Provës, Përmbarrimin, Komisionin Qendror të Zgjedhjeve, Agjencinë e Sigurimit të Cilësisë së Kujdesit Shëndetësor dhe Shoqëror, Autoritetin e Mediave Audiovizive, OJF dhe me organizata dhe agjenci të akredituara për të ofruar trajnime për tematika që lidhen me çështje të dhunës ndaj grave dhe dhunës në marrëdhëniet familjare.

3. Institucionet me detyra trajnuese, në nivel qendror dhe vendor, hartojnë programe tematike dhe kalendarë të trajnimeve për punonjësit sipas fushës së përgjegjësisë të përcaktuar në këtë ligj dhe realizojnë trajnime vazhduese të detyrueshme, të përshtatura sipas nevojave dhe rolit, duke inkurajuar trajtime gjithëpërfshirëse.

4. Punonjësi i caktuar nga organi kompetent në strukturat e dhunës ndaj grave dhe dhunës në familje trajnohet, por pa u kufizuar, lidhur me përgjegjësitë institucionale, adresimin e rastit,

rregullat e komunikimit dhe të qendërimit të viktimës, ndërveprimin institucional, mbi masat mbrojtëse, ato të sigurisë dhe mbështetjen e viktimave.

5. Autoritetet sipas pikës 2 të këtij neni informojnë, mbi baza vjetore, brenda muajit janar të çdo viti, autoritetin kryesor përgjegjës, në lidhje me numrin e aktiviteteve trajnuese, temat përkatëse dhe numrin e punonjësve të trajnuar të ndarë sipas profesionit dhe gjinisë.

6. Autoriteti kryesor përgjegjës, udhëzon mbi baza vjetore, autoritetet sipas pikës 4 mbi temat e domosdoshme të trajnimit nisur nga problemet e evidentuara dhe format e reja të dhunës.

Neni 46

Pjesëmarrja e sektorit privat, medias dhe partive politike

1. Autoritetet përgjegjëse sipas këtij ligji nxisin sektorin privat, sektorin e teknologjisë së komunikimit dhe informacionit, medias dhe partive politike, në lidhje me lirinë e shprehjes dhe pavarësinë e tyre, për të marrë pjesë në zbatimin e politikave dhe për të caktuar udhëzime dhe standarde vetërregullatore për parandalimin e dhunës ndaj grave.

2. Autoritetet përgjegjëse sipas këtij ligji zhvillojnë dhe promovojnë, në bashkëpunim me aktorët e sektorit privat, institucionet për mbrojtjen e fëmijëve, prindërit dhe edukatorët për mënyrën si të trajtojnë mjedisin e informacionit dhe komunikimit që ofron akses ndaj përmbajtjes së dëmshme dhe degraduese.

Kreu VIII

AUTORITET, KOORDINIMI DHE BASHKËPUNIMI

Neni 47

Autoritetet përgjegjëse

1. Autoriteti kryesor përgjegjës për zbatimin e këtij ligji është Ministria që mbulon çështjet e barazisë gjinore dhe çështjet sociale.

2. Autoriteti kryesor përgjegjës ushtron rol drejtues, koordinues dhe monitorues në bashkërendim me autoritetet dhe subjektet e tjera sipas pikës 3 dhe 4 të këtij neni.

3. Autoritetet përgjegjëse të linjës janë:

a) Të gjitha ministratë dhe institucionet e tjera të administratës publike në nivel qendror sipas kompetencave dhe fushës së përgjegjësisë dhe institucionet e tyre të varësisë;

b) Njësitë e vetëqeverisjes vendore dhe strukturat e tjera të përfshira në MKR.

3. Pa u kufizuar në sa vijon në këtë pikë, subjekte me rëndësi në zbatimin e këtij ligji janë: organizatat jofitimprurëse të cilat ushtrojnë veprimtari në fushën e luftës ndaj dhunës ndaj grave dhe dhunës në familje; profesionet e lira dhe urdhrat e psikologut dhe të punojësit social, media dhe subjektet private sipas detyrave të përcaktuara për zbatimin e këtij ligji.

Neni 48

Përgjegjësitë e autoriteteve

1. Autoritetet në nivel qendror bashkëpunojnë me autoritetet vendore dhe subjektet e tjera sipas nenit 47 të këtij ligji dhe kanë përgjegjësi/detyra të përgjithshme që garantojnë zbatimin në tërësi të ligjit dhe përgjegjësi/detyra që lidhen ngushtësisht me fushën e veprimtarisë të tyre.

2. Autoritetet përgjegjëse përdorin mjetet e arsyeshme për të mbrojtur viktimën dhe për të parandaluar vazhdimin e dhunës pavarësisht nëse viktimja tërhiqet nga procesi dhe pa cenuar sigurimin e shërbimeve.

3. Përgjegjësitë e përgjithshme përfshijnë:

- a) hartimin dhe zbatimin e politikave të integruara dhe monitorimit të përmbushjes së detyrimeve të parashikuara nga ky ligj përfshi edhe nga institucionet e varësisë;
- b) hartimin e akteve si udhëzime/protokolle/procedura në nivel vendor të lidhura me zbatimin e këtij ligji dhe koordinimin e bashkërendimin ndërinstitucional lidhur me:
 - i. raportimin, informimin e viktimës, hartimin e planit individual të ndërhyrjes sipas këtij ligji ose ligjit për të drejtat dhe mbrojtjen e fëmijës, përgatitjen e raportit të rastit dhe vënien në dispozicion të viktimës ose shoqëruesit të tij/saj;
 - ii. referimin të shërbimet mbështetëse dhe mbrojtëse të përgjithshme dhe të specializuar, standardet e mjediseve të posaçme;
 - iii. shoqërimin dhe sigurimin e transportit;
 - iv. veprimet në rastet e shkeljeve të urdhrave të mbrojtjes;
 - v. materialet e nevojshme informative dhe të përshtatshme; komunikimin me publikun, planifikimeve vjetore për fushata, programe për edukimin ligjor, ndërgjegjësimin, trajnimin dhe çdo masë tjetër të nevojshme.

4. Autoritetet përgjegjëse në nivel qendror dhe vendor dhe personat që për shkak të detyrës në këto autoritete marrin dijeni dhe veprojnë ose nuk veprojnë në zbatim të këtij ligji, ngarkohen me përgjegjësi administrative, civile dhe/ose penale, sipas përcaktimeve në legjislacionin në fuqi.

5. Autoritetet marrin masat e nevojshme për të nxitur çdo person ose inkurajuar çdo dëshmitar që ka dijeni ose dyshon se ka ndodhur ose që ka arsye të mjaftueshme për të besuar se ky akt mund të kryhet, të raportojë këto akte tek autoritetet përgjegjëse duke siguruar anonimatën e tyre gjatë raportimit të dhunës dhe në vazhdimësi.

6. Autoritetet përgjegjëse si dhe subjektet publike, private, të medias, partitë politike, profesionet e lira dhe të vetregulluara, hartojnë dhe miratojnë udhëzues, politika dhe procedura kundër dhunës dhe ngacmimit dhe çdo formë tjetër sjelljeje që cenon dinjitetin në botën e punës duke përfshirë raportimin, mekanizmat dhe procedurat e shqyrtimit të çdo kërkesë apo ankimi

Neni 49

Detyrat e autoritetit kryesor përgjegjës

Përafruar me nenin 7.8.9.10, 12, 15, 17 të Konventës së Stambollit

Përafruar me nenin 34, 35, 36, 38, 39, 40,41, 42, 43, 44 të Direktivës së BE

1. Autoriteti kryesor përgjegjës përveç sa parashikohet në nenin 48 të këtij ligji, ushtron funksionin e autoritetit kombëtar për koordinimin dhe bashkërendimin ndërinstitucional dhe ka këto detyra:

- a) ushtron rol drejtues në hartimin, koordinimin dhe zbatimin e politikave të integruara, të programeve kombëtare dhe vlerëson burimet financiare dhe njerëzore të nevojshme

për parandalimin, mbrojtjen e viktimave, llojshmërinë dhe cilësinë e shërbimeve mbështetëse të përgjithshme dhe të specializuara;

b) mbikëqyr përmbushjen e detyrimeve nga autoritetet përgjegjëse në nivel qendror dhe vendor për krijimin e strukturave të posaçme duke konsideruar parimin e përshtatjes së arsyeshme si dhe zbatimin programeve trajnuese të detyrueshme bazuar në politikat e miratuara, nevojat sipas sektorëve dhe të dhënave statistikore;

c) planifikon dhe menaxhon programin buxhetor të parashikuar nga Fondi Social për shërbime të specializuara dhe mbështetje financiare për organizatat jofitimprurëse .

ç) harton udhëzime për institucionet për mbrojtjen e fëmijëve dhe sektorin privat për hartimin e programeve edukative për fëmijët, të rinjtë/të rejtat që janë viktimë dhe autorë të dhunës ndaj grave dhe dhunës në familje me qëllim rehabilitimin, riintegrimin, rishoqërimin e tyre si dhe për të shmangur dhe menaxhuar ekspozimin ndaj përmbajtjeve seksuale ose të dhunshme online;

d) harton programe për rehabilitimin e viktimës dhe të dhunuesve në përpjesëtim me nivelin e riskut dhe pasojat e dhunës, duke siguruar një zbatim efektiv.

2. Autoriteti kryesor përgjegjës bashkërendon punën për mbledhjen dhe mbajtjen e të dhënave statistikore nga autoritetet përgjegjëse dhe subjektet publike e private sipas përcaktimeve në këtë ligj dhe në legjislacionin në fuqi për statistikën dhe paraqet raportin vjetor pranë komisionit përgjegjës parlamentar/nënkomisionin për çështjet e barazisë gjinore dhe të parandalimit të dhunës ndaj grave.

3. Me vendim të Këshillit të Ministrave përcaktohen kushtet, kriteret, mjetet dhe mënyrat e kompensimit të viktimave.

Neni 50

Detyrat e Ministrisë për çështjet e rendit dhe sigurisë si autoritet përgjegjës i linjës

Përafruar me nenin 8, 9, 14/2, 17 Konventa e Stambollit dhe nenet 38, 43 Direktiva BE

1. Autoriteti përgjegjës i linjës për çështjet e rendit dhe sigurisë publike dhe institucionet e varësisë, përveç detyrimeve të përgjithshme sipas nenit 48 garanton zbatimin e këtij ligji edhe përmes:

a) krijimit të seksioneve përgjegjëse pranë strukturave vendore të policisë, me tre oficerë të policisë gjyqësore në nivel komisarati me qëllim parandalimin, mbrojtjen dhe luftën kundër dhunës ndaj grave dhe dhunës në familje;

b) miratimin, me udhëzim të përbashkët me autoritetin kryesor përgjegjës, të modelit dhe të procedurave për vlerësimin e riskut për rastet e dhunës në familje si dhe të formave të tjera të dhunës ndaj grave të përcaktuara në këtë ligj dhe detyrat hetimore të policisë;

c) Miratimin me udhëzim të Drejtorit të Përgjithshëm të Policisë së Shtetit të të dhënave të përmbajtjes së të dhënave të regjistrit elektronik të rasteve të dhunës sipas këtij ligji dhe mënyrën e numërimit të rasteve të raportuara.

Neni 51

Detyrat e Ministrisë për çështjet e shëndetit si autoritet përgjegjës i linjës

Përafruar me nenin 8, 9, 14/2, 17, Konventa e Stambollit

Përafruar me nenet 38, 43 Direktiva BE

1. Autoriteti përgjegjës i linjës për shëndetësinë dhe institucionet shëndetësore, përveç detyrimeve të përgjithshme sipas nenit 48 të këtij ligji, garantojnë organizimin dhe ofrimin e ndihmës mjekësore, psiko-sociale, si dhe shërbime të specializuara për viktimat e dhunës, pa u kufizuar, përmes:

- a) shërbimeve të urgjencës, mjekut të familjes dhe qendrave shëndetësore apo spitaleve, pranë njësive të vetëqeverisjes vendore,
- b) kryerjes së ekzaminimeve mjekësore, dokumentimit të rastit në përputhje me standardet e miratuara dhe vendosjen në dispozicion të viktimës dhe të autoriteteve ligjzbatuese në çdo rast të raportit mjekësor;
- c) referimit të viktimave drejt shërbimeve të tjera më të specializuara, sa herë vlerësohet e nevojshme, bazuar mbi protokolle me shkrim nga mjeku;
- ç) krijimin e qendrave të reja të integruara për viktimat e dhunës seksuale ose funksionimin e tyre pranë spitaleve; fuqizimin me kapacitete të mjaftueshme të qendrave ekzistuese dhe mbikqyrjen e tyre;
- d) shërbimeve të specializuara për trajtimin dhe rehabilitimin e viktimave që paraqesin probleme të shëndetit mendor, si dhe programe të posaçme për trajtimin e dhunuesve me çrregullime të shëndetit mendor duke garantuar qasje pa diskriminim në këto shërbime në të gjithë vendin;
- dh) miratimit të standardeve dhe protokolleve për identifikimin, parandalimin, dhe trajtimin mjekësor të rasteve të viktimave, përfshirë ata me çrregullim të shëndetit mendor, viktimave të dhunës seksuale, të ngacmimit seksual, përndjekjes, si dhe çdo forme tjetër të dhunës ndaj grave si dhe dhunuesve me çrregullime të shëndetit mendor.

Neni 52

Detyrat e Ministrisë për çështjet e drejtësisë si autoritet përgjegjës i linjës

(përafruar me nenin 8, 9, 14/2, 17 Konventa e Stambollit dhe nenet 38, 43 Direktiva BE

1. Autoriteti përgjegjës i linjës për çështjet e drejtësisë dhe institucionet e varësisë, përveç detyrimeve të përgjithshme sipas nenit 48 të këtij ligji, garanton zbatimin e këtij ligji përmes:

- a) Mbikëqyrjes së strukturat përgjegjëse të varësisë lidhur me zbatimin e detyrave si:
 - i) ndihmën juridike të garantuar nga shteti;
 - ii) krijimit të strukturave të posaçme në zyrat përmbartimore lidhur me ekzekutimin e vendimeve gjyqësore për të gjitha format e dhunës;
 - iii) përgatitjen e raportit mjeko-ligjor dhe psikiatriko-ligjor dhe vendosjen në dispozicion menjëherë të viktimës dhe institucioneve përgjegjëse;
 - iv) hartimin dhe zbatimin e programeve të rehabilitimit të dhunuesve në institucionet penitenciare dhe në shërbimin e provës.
- b) Harton një udhëzim të përbashkët me autoritetin kryesor përgjegjës dhe profesionistët e sistemit të drejtësisë në përcaktimin e rregullave të përbashkëta lidhur me përmbajtjen, metodologjinë e përpunimit dhe përditësimin të formularëve të të dhënave për të gjitha format e dhunës sipas këtij ligji me qëllim hedhjen e të dhënave në regjistrin elektronik unik dhe në publikimin e tyre, sipas rastit, në vjetarin statistikor.

Neni 53

Detyrat e Ministrisë për çështjet e arsimit si autoritet përgjegjës i linjës

*(Përafruar me nenin 8, 9, 14/2, 17 Konventa e Stambollit
Përafruar me nenet 38, 43 Direktiva BE)*

1. Autoriteti përgjegjës i linjës për çështjet e arsimit dhe institucionet e varësisë, përveç detyrimeve të përgjithshme sipas nenit 48 të këtij ligji garanton zbatimin e këtij ligji përmes:

- a) Hartimit të politikave arsimore gjithëpërfshirëse të dedikuara për çdo grupmoshë për parandalimin e dhunës ndaj grave dhe dhunës në familje me pjesëmarrjen aktive të prindërve, edukatorëve dhe mediave;
- b) Udhëzon hartimin e programeve, materialeve mësimore dhe didaktike, aktiviteteve ekstrakurrikulare për parandalimin dhe mbrojtjen nga dhuna ndaj grave dhe dhuna në familje në aktivitete shkollore dhe jashtëshkollore;
- c) Nxiti planifikimin e aktiviteteve sportive, kulturore, argëtuese në mjediset formale dhe joformale arsimore për parandalimin e dhunës, përmes bashkëpunimit me institucionet kulturore, sportive, njëjive vendore, sektorin privat, shoqërinë civile, institucionet për mbrojtjen e fëmijëve dhe median;
- ç) Integrojnë në arsimin parauniversitar, universitar module për parandalimin dhe mbrojtjen e të gjitha formave të dhunës sipas këtij ligji.

Neni 54

Detyrat e Ministrisë për çështjet e punësimit si autoritet përgjegjës i linjës

*Përafruar me nenin 8, 9, 14/2, 17 Konventa e Stambollit
Përafruar me nenet 38, 43 Direktiva BE*

1. Autoriteti përgjegjës i linjës për çështjet e punësimit dhe institucionet e varësisë, përveç detyrimeve të përgjithshme sipas nenit 48 të këtij ligji garanton zbatimin e këtij ligji përmes:

- a) Mbikqyrjes së hartimit të rregulloreve mbi procedurat formale dhe joformale në sektorin publik dhe privat përfshirë edhe punonjësit e ekonomisë jo-formale, për mbrojtjen nga diskriminimi, ngacmimin dhe dhuna në marrëdhëniet e punës;
- b) forcimin e rolit të mekanizmave të sigurisë dhe shëndetit në punë, mekanizmave inspektuese përmes udhëzimeve me qëllim mbrojtjen nga dhuna dhe ngacmimi në marrëdhëniet e punës.
- c) hartimit, në konsultim me organizatat e punëdhënësve dhe punëtorëve, të udhëzimeve sektoriale bazuar në identifikimin e sektorëve ose profesioneve dhe angazhimeve të punës ku punonjësit dhe personat e tjerë të interesuar janë më të ekspozuar ndaj dhunës dhe ngacmimit.

Neni 55

Detyrat e autoriteteve të informimit publik dhe medias

1. Autoritetet e mediave dhe të teknologjisë së informacionit si dhe subjektet publike dhe private në fushën e informimit publik dhe medias, sipas kompetencave të tyre ligjore, garantojnë zbatimin e këtij ligji përmes:

- a) hartimit të politikave, udhëzimeve, kodeve vetërregulluese, mekanizmave monitorues dhe procedurave të trajtimit të ankesave, të harmonizuara me standardet ndërkombëtare për një mjedis të sigurt, të besueshëm që garanton mbrojtjen e të drejtave të viktimave;

- b) parandalimit të dhunës ndaj grave dhe dhunës në familje, si dhe krijimin e mjediseve të sigurta në hapësirat mediatike dhe digjitale;
- c) përcaktimit të masave për heqjen e menjëhershme dhe ndalimin e transmetimit, botimit dhe/ose publikimit të materialeve dhe informacioneve, përfshirë reklamat dhe përmbajtjet e platformave të shpërndarjes së komunikimeve dhe videove, raportimin mediatik, si dhe çdo formë komunikimi digjitale me publikun që krijojnë ose nxisin dhunë ndaj grave dhe dhunë në familje.
- ç) monitorimit dhe ndalimit të gjuhës seksiste, gjuhës së urrejtjes, eliminimin e stereotipeve gjinore, paragjyqimeve, zakoneve ose modeleve të sjelljeve shoqërore diskriminuese;
- dh) kultivimin e gjuhës së ndjeshme gjinore përmes hartimit, trajnimit dhe shpërndarjes së fjalorthve të përshtatshëm në informimin publik dhe mediatik të mediave të shkruara dhe elektronike;
- e) zbatimit të programin kombëtar të letrimit digjital kundër dhunës së lehtësuar nga teknologjia e, duke ofruar udhëzime për identifikimin e përmbajtjes së dëmshme, raportimin online dhe mbështetjen e viktimave;

Neni 56

Detyrat e Njësitë të Vetëqeverisjes vendore si autoritete përgjegjëse të linjës

*(Përafruar me nenin 8, 9, 14/2, 17 Konventa e Stambollit
Përafruar me nenet 38, 43 Direktiva BE)*

1. Mekanizmi i Koordinuar i Referimit në nivel vendor siguron që informacioni mbi masat parandaluese dhe mbrojtëse si dhe qasja në shërbimet të publikohet në formate lehtësisht të aksesueshme, miqësore për fëmijët dhe në gjuhë të thjeshtë për publikun e gjerë dhe të aksesueshme për personat me aftësi të kufizuara.
2. Njësitë e vetëqeverisjes vendore, përveç detyrimeve të përgjithshme sipas nenit 48 të këtij ligji si dhe bazuar në parashikimet e legjislacionit në fuqi për vetëqeverisjen vendore:
 - a) marrin masa për fuqizimin përmes trajnimeve të strukturave të shërbimit social lidhur me mënyrën e trajtimit, referimit, zbatimit të vendimeve gjyqësore të urdhërave të mbrojtjes kundër dhunës në familje dhe monitorimit të zbatimit të këtyre urdhërave si dhe koordinimit ndërinstitucional;
 - b) krijimin ose/dhe fuqizimin sipas rastit të shërbimeve të kujdesit shoqëror, atyre të rehabilitimit të viktimave të dhunës sipas këtij ligji si dhe ngritjen e strukturave e qendrave për rehabilitimin e dhunuesve.
3. Njësitë e vetëqeverisjes vendore, parashikojnë fonde të nevojshme, në Fondin Social Lokal për ofrimin e shërbimeve mbështetëse të përgjithshme dhe të specializuara dhe sipas rastit bashkëpunojnë me OJF-të me qëllim bashkë-financimin e këtyre shërbimeve;
4. Rregullimet mbi përbërjen, funksionimin, detyrat dhe përgjegjësitë e aktorëve të Mekanizmit të Koordinuar të Referimit të rasteve të dhunës ndaj grave dhe dhunës në familje, përcaktohet me vendim të Këshillit të Ministrave.

Neni 57

Mbajtja, analizimi dhe publikimi i statistikave zyrtare

*(Përafruar me nenin 33 të Direktivës së BE
Përafruar me nenin 11 të Konventës së Stambollit).*

1. Autoriteti kryesor përgjegjës në bashkëpunim me INSTAT-in, mbledh, ruan, përpunon dhe

publikon çdo vit të dhënat për dhunën ndaj grave dhe dhunën në familje, përfshirë femicidin, në përputhje me ligjin për statistikat zyrtare, legjislacionin për mbrojtjen e të dhënave personale dhe metodologjitë e INSTAT-it.

2. Statistikat vjetore përgatiten brenda tremujorit të fundit të vitit pasardhës. Autoriteti kryesor përgjegjës dhe INSTAT përgatisin të dhëna të disagreguara mbi të gjitha format e dhunës ndaj grave dhe dhunës në familje, duke përfshirë në mënyrë të veçantë rastet e femicidit, me qëllim monitorimin dhe hartimin më efektiv të politikave mbrojtëse dhe parandaluese.”

3. Çdo pesë (5) vjet, autoriteti kryesor përgjegjës dhe INSTAT-i realizojnë studimin kombëtar të prevalencës së të gjitha formave të dhunës ndaj grave dhe dhunës në familje.

4. Botimi bëhet sipas rregullave të parashikuara në legjislacionin në fuqi për statistikat zyrtare.

Kreu IX

DISPOZITA TË FUNDIT

Neni 58

Aktet nënligjore

1. Këshilli i Ministrave nxjerr aktet nënligjore për zbatimin e këtij ligji brenda 6 muajve nga hyrja në fuqi e tij.

2. Brenda 6 muajve nga hyrja në fuqi e këtij ligji, Ministria e Drejtësisë miraton rregullore që:

- a) përcakton formatet standarde të ruajtjes (hash-algoritme, imazhe forensike);
- b) udhëzon mbi ruajtjen e privatësisë dhe mbrojtjen e të dhënave personale;
- c) përshkruan procedurën për “live capture” dhe “screen recording”.

59

Shfuqizime

Ligji nr. 9669/2006, “Për masat ndaj dhunës në marrëdhëniet familjare”, i ndryshuar, cili shfuqizohet me hyrjen në fuqi të këtij ligji.

Neni 60

Hyrja në Fuqi

Ky ligj hyn në fuqi më, datë .

Shpallur me dekretin nr., datë të Presidentit të Republikës së Shqipërisë.